

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

18 mai 2011

PROJET DE LOI
relatif à la protection
des témoins menacés**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

18 mei 2011

WETSONTWERP
betreffende de bescherming
van bedreigde getuigen**SOMMAIRE****Page**

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	14
4. Avis du Conseil d'État.....	17
5. Projet de loi.....	21
6. Annexe.....	25

INHOUD**Blz.**

1. Samenvatting.....	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	14
4. Advies van de Raad van State	17
5. Wetsontwerp.....	21
6. Bijlage.....	25

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 18 mai 2011.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 23 mai 2011.

De regering heeft dit wetsontwerp op 18 mei 2011 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 23 mei 2011 door de Kamer ontvangen.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales — Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
LDD	:	Lijst Dedecker
INDEP-ONAFH	:	Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.lachambre.be
e-mail: publications@lachambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail: publicaties@dekamer.be

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi a comme objectif d'apporter quelques modifications à la loi du 7 juillet 2002 contenant une régulation et d'autres dispositions pour les témoins protégés et ayant mené à la modification des articles 102 à 111 du Code d'Instruction criminelle. Ces modifications se sont avérées urgentes et nécessaires d'après les expériences sur le terrain

L'avant-projet de loi comporte les 4 modifications suivantes:

1. Protection des services de la police en charge des témoins protégés

Il s'agit plus particulièrement de mesures d'organisation pour les fonctionnaires de la police en charge de la coordination et la mise en œuvre de la protection.

2. Ajout d'une nouvelle mesure de protection normale, à savoir, "l'inscription à une adresse de contact". C'est l'adresse où le témoin est officiellement inscrit sans y résider réellement.

3. Ajout d'une nouvelle mesure de protection extraordinaire, à savoir, "l'utilisation d'une identité temporaire de protection" en l'attente de l'attribution d'une nouvelle identité.

4. Une meilleure procédure pour le changement définitif de l'identité afin de dissimuler le lien entre la nouvelle et l'ancienne identité.

SAMENVATTING

Huidig voorontwerp van wet strekt ertoe een aantal vanuit de praktijk dringende en noodzakelijke wijzigingen aan te brengen aan de wet van 7 juli 2002 houdende een regeling voor de beschermde getuigen en andere bepalingen, die leidde tot de wijziging van de artikelen 102 en 111 van het Wetboek van Strafvordering.

Het voorontwerp van wet omvat de volgende 4 wijzigingen:

1. Bescherming van de politiediensten die instaan voor de beschermde getuigen

Het gaat meer bepaald om algemene organisatorische maatregelen voor de politieambtenaren belast met de coördinatie en tenuitvoerlegging van de bescherming.

2. Toevoeging van een nieuwe gewone beschermingsmaatregel, te weten "inschrijving op een contactadres". Dit is het adres waar de getuige officieel wordt ingeschreven zonder er werkelijk verblijf te houden.

3. Toevoeging van een nieuwe buitengewone beschermingsmaatregel, te weten "het gebruik van een tijdelijke beschermingsidentiteit", in afwachting van de toekenning van een nieuwe identiteit.

4. Betere procedure voor definitieve identiteitswijziging om het verband tussen de nieuwe en oude identiteit af te schermen.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

1) Généralités

La loi du 7 juillet 2002 contenant des règles relatives à la protection des témoins menacés et d'autres dispositions, qui a conduit à la modification des articles 102 à 111 du Code d'instruction criminelle, a été publiée au *Moniteur belge* le 10 août 2002 et est entrée en vigueur le 20 août 2002.

Depuis cette date, les dossiers traités par la Commission de protection des témoins se sont avérés particulièrement complexes.

Certes l'article 11 de cette loi dispose que les ministres de la Justice et de l'Intérieur prennent les mesures organisationnelles nécessaires en vue de rendre possible la protection des témoins.

Cependant, à la lumière de la pratique et de l'expérience, certaines adaptations indispensables et urgentes nécessitent des modifications législatives.

C'est l'objet du présent projet.

2) Commentaires des articles

Article 2

La pratique montre que la réussite de la protection de témoins menacés dépend notamment de la présence d'un certain nombre de mesures organisationnelles dans le cadre desquelles les fonctionnaires de police chargés de cette protection peuvent préparer et exécuter leurs missions.

Il s'agit notamment des fonctionnaires de police du service de protection des témoins de la police fédérale (article 103, § 2, du Code d'instruction criminelle), chargés de la coordination de la protection, et des fonctionnaires de police de la CGSU (article 103, § 3, alinéa 2, du même Code), chargés de l'exécution de la protection.

Cet article porte donc uniquement sur des mesures organisationnelles générales pour les services de polices et non sur les mesures à l'égard de témoins protégés.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1) Algemeen

De wet van 7 juli 2002 houdende een regeling voor de bescherming van bedreigde getuigen en andere bepalingen, die leidde tot de wijziging van de artikelen 102 tot 111 van het Wetboek van Strafvordering, werd bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 10 augustus 2002 en is in werking getreden op 20 augustus 2002.

Sindsdien is gebleken dat de door de Getuigenbeschermingscommissie behandelde dossiers een zeer complex karakter bezitten.

Artikel 11 van voornoemde wet bepaalt dat de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken de bijzondere organisatorische maatregelen nemen die noodzakelijk zijn om de getuigenbescherming mogelijk te maken.

Gelet op de praktijk en ervaring zijn evenwel wetswijzigingen vereist met het oog op bepaalde noodzakelijke en dringende aanpassingen.

Dit is het doel van onderhavig ontwerp.

2) Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2

De praktijk toont aan dat het welslagen van de bescherming van bedreigde getuigen mee afhankelijk is van de aanwezigheid van een aantal organisatorische maatregelen, waarbinnen de politieambtenaren die met de uitvoering van de getuigenbescherming worden belast, hun opdrachten kunnen voorbereiden en uitvoeren.

Het betreft met name de politieambtenaren van de getuigenbeschermingsdienst van de federale politie (artikel 103, § 2, Sv.) die belast zijn met de coördinatie van de bescherming en de politieambtenaren van CGSU (artikel 103, § 3, tweede lid Sv.) die belast zijn met de tenuitvoerlegging van de bescherming.

Dit artikel handelt dus enkel over algemene organisatorische maatregelen voor de politiediensten en niet over de maatregelen ten aanzien van beschermde getuigen.

Une des mesures visées consiste par exemple à fournir une plaque d'immatriculation protégée ou une identité fictive (le nom, le prénom, la date et le lieu de naissance) à ces fonctionnaires de police.

Il n'est question ici que de la protection de l'identité de fonctionnaires de police dans le cadre de leurs activités professionnelles.

En effet, la protection de l'identité est une garantie pour leur sécurité et pour la réussite de leur mission.

Ainsi, le fait que l'identité réelle des membres du service de protection des témoins ou de la CGSU soit révélée peut impliquer à leur égard un danger personnel, par exemple si, en représailles ou à titre d'avertissement vis-à-vis du témoin protégé, ils deviennent la cible du milieu criminel sur lequel le témoin protégé souhaite faire une déclaration. De plus, si l'identité réelle de ces fonctionnaires de police et donc également leur domicile étaient révélés dans le milieu criminel, ce milieu pourrait également découvrir la résidence du témoin protégé.

Afin d'assurer cette protection de l'identité, il peut s'avérer nécessaire de commettre des infractions pénales, par exemple un faux pour réaliser de faux documents en vue de protéger l'identité des fonctionnaires de police.

C'est pour cette raison qu'une cause de justification légale est créée. Cette cause de justification s'applique in rem. Cela signifie qu'elle ôte le caractère illégal et punissable du comportement qui correspond à une qualification délictuelle. Si la cause de justification existe, aucun des participants sans exception, tant coauteurs que complices, n'est passible d'une peine puisque le fait même est justifié. Ainsi, les ministres qui décident de faire créer des identités fictives et les fonctionnaires des départements compétents qui exécutent cette décision bénéficieront par exemple également de cette cause de justification et resteront non passibles d'une peine. Toutefois, comme ces mesures sont malgré tout radicales, le projet prévoit un système de garanties étendues: à savoir, une décision des ministres de la Justice et de l'Intérieur sur proposition de la Commission de protection des témoins.

Pareil règlement n'est pas nouveau. L'article 47*quinquies*, § 4, du Code d'instruction criminelle prévoit un régime identique de mesures organisationnelles spécifiques en vue de protéger les fonctionnaires de police chargés de l'exécution de mesures particulières de recherche. D'ailleurs, l'article en projet est largement

Eén van de maatregelen die wordt bedoeld, is bijvoorbeeld het verschaffen van een beschermde nummerplaat of van een fictieve identiteit (naam, voornaam, geboorteplaats en -datum) voor deze politieambtenaren.

Het gaat hier enkel over het afschermen van de identiteit van politieambtenaren in het kader van hun beroepsactiviteiten.

De afscherming van de identiteit is immers een waarborg voor hun veiligheid en voor het welslagen van hun opdracht.

Zo kan het bekend geraken van de werkelijke identiteit van de leden van de getuigenbeschermingsdienst of van CGSU een persoonlijk gevaar voor hen inhouden, bijvoorbeeld wanneer zij, als represaille of als waarschuwing naar de beschermde getuige toe, zouden worden geviséerd door het criminele milieu waarover de beschermde getuige een verklaring wenst af te leggen. Indien de werkelijke identiteit van deze politieambtenaren en derhalve ook hun woonplaats in het criminele milieu zouden bekend geraken, zou dit milieu echter op die manier ook kunnen doorstoten tot de verblijfplaats van de beschermde getuige.

Om die afscherming te verzekeren, kan het nodig zijn dat strafinbreuken worden gepleegd, bijvoorbeeld het misdrijf valsheid in geschriften wat de aanmaak van valse documenten ter afscherming van de identiteit van de politieambtenaren betreft.

Om die reden wordt een wettelijke rechtvaardigingsgrond gecreëerd. Deze rechtvaardigingsgrond werkt in rem. Dit betekent dat zij de wederrechtelijkheid aan de gedraging die aan een delictomschrijving beantwoordt, ontnemt en de strafbaarheid ervan opheft. Bestaat de rechtvaardigingsgrond dan zijn alle deelnemers, zonder uitzondering, zowel de mededaders als de medeplichtigen, straffeloos, aangezien het feit zelf wordt gerechtvaardigd. Zo zullen de ministers die beslissen fictieve identiteiten te laten aanmaken en de ambtenaren van de bevoegde departementen die aan deze beslissing uitvoering geven, genieten van deze rechtvaardigingsgrond en straffeloos blijven. Aangezien deze maatregelen toch wel ingrijpend zijn, voorziet het ontwerp in een systeem met brede garanties: te weten een beslissing van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie.

Dergelijke regeling is niet nieuw. Artikel 47*quinquies*, § 4, Sv. voorziet een zelfde regime van bijzondere organisatorische maatregelen ter bescherming van de politieambtenaren belast met de uitvoering van de bijzondere opsporingsmethoden. Het artikel in ontwerp is overigens in grote mate op artikel 47*quinquies*, § 4, Sv.

inspiré par l'article 47quinquies, § 4, précité, lequel est en vigueur depuis 6 ans déjà sans avoir donné lieu à la moindre difficulté.

Dans son avis du 19 avril 2010, le Conseil d'État observe que les mesures spécifiques, absolument nécessaires, en vue de garantir à tout moment la protection de l'identité et la sécurité sont uniquement prévues pour les fonctionnaires de police et qu'elles s'imposent également pour les agents visés à l'article 103, § 3, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle.

La remarque du Conseil d'État est justifiée et suit la structure de la loi:

— en dehors de l'enceinte de la prison, l'exécution de la protection est assurée par la Direction générale de l'Appui opérationnel de la police fédérale;

— à l'intérieur de la prison, elle est assurée par la Direction générale des Etablissements pénitentiaires.

Lorsque les agents pénitentiaires sont chargés de la protection d'un témoin incarcéré, ils se trouvent dans une situation comparable, sans être identique, que les fonctionnaires de police. Il apparaît dès lors logique que des mesures spécifiques puissent — au besoin — être prises à leur égard également.

Art. 3

Afin de garantir encore mieux la sécurité du témoin protégé, une nouvelle mesure de protection ordinaire est créée, à savoir l'inscription à une adresse de contact.

Par "adresse de contact", il convient d'entendre l'adresse à laquelle le témoin est officiellement inscrit sans toutefois y résider réellement.

Toute la correspondance personnelle et officielle destinée au témoin protégé sera distribuée à l'adresse de contact.

Si cette correspondance est envoyée à l'adresse à laquelle le témoin protégé réside réellement, le caractère secret de cette adresse risque d'être mis en péril. Bien entendu, c'est à éviter puisqu'une des premières mesures de protection consiste précisément à faire résider le témoin protégé à une adresse qui doit à tout prix rester secrète. Il est donc impossible que du courrier soit expédié à cette adresse.

geïnspireerd. Dit laatste artikel is inmiddels al 6 jaar in voege en gaf tot geen enkele moeilijkheid aanleiding.

In haar advies van 19 april 2010 merkt de Raad van State op dat de bijzondere maatregelen die strikt noodzakelijk zijn om te allen tijde de afscherming van de identiteit en de veiligheid te waarborgen enkel voorzien zijn voor de politieambtenaren en deze zich ook opdringen voor de ambtenaren bedoeld in artikel 103, § 3, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering.

De opmerking van de Raad van State is terecht en volgt de opbouw van de wet:

— buiten de gevangensmuren wordt de tenuitvoerlegging van de bescherming verzekerd door de Algemene Directie Operationele Ondersteuning van de Federale Politie;

— binnen de gevangenis door het Directoraat-generaal van de Strafinrichtingen.

Indien de penitentiaire ambtenaren gelast worden met de bescherming van een getuige opgesloten in de gevangenis, bevinden zij zich in een vergelijkbare situatie, zonder identiek te zijn, dan de politieambtenaren. Het komt dan ook logisch voor dat ook voor hen — indien noodzakelijk — bijzondere maatregelen kunnen getroffen worden.

Art. 3

Teneinde de veiligheid van de beschermde getuige nog beter te waarborgen, wordt een nieuwe gewone beschermingsmaatregel gecreëerd, met name de inschrijving op een contactadres.

Onder "contactadres" dient te worden begrepen het adres waar de getuige officieel wordt ingeschreven, zonder er echter werkelijk verblijf te houden.

Op het contactadres zal alle persoonlijke en officiële briefwisseling die voor de beschermde getuige bestemd is toekomen.

Indien deze briefwisseling zou worden gestuurd naar het adres waarop de beschermde getuige werkelijk verblijf houdt, dreigt dit het geheime karakter van dit adres in gevaar te brengen. Dit dient uiteraard vermeden te worden, aangezien één van de eerste beschermingsmaatregelen er juist in bestaat de beschermde getuige te laten verblijven op een adres dat te allen tijden geheim moet blijven. Het is dus onmogelijk ook maar enige briefwisseling naar dit adres te versturen.

L'expression "adresse de contact" doit être préférée à "adresse de référence". Dans l'article 1er, § 2, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité, l'adresse de référence est définie comme suit: "l'adresse soit d'une personne physique inscrite au registre de la population au lieu où elle a établi sa résidence principale, soit d'une personne morale, et où, avec l'accord de cette personne physique ou morale, une personne physique dépourvue de résidence fixe est inscrite."

Si on utilisait une telle adresse de référence, cela constituerait naturellement un lien possible pour le milieu criminel, cette adresse étant celle à laquelle est inscrite une personne physique susceptible de servir de point de départ pour retrouver la véritable résidence du témoin protégé. Il va de soi que cela doit absolument être évité pour des raisons de sécurité. Comme l'inscription d'une personne physique n'est pas valable pour une adresse de contact, ce système offre davantage de garanties pour la protection de la véritable résidence du témoin protégé.

Pour toutes ces raisons, il vaut donc mieux travailler avec une "adresse de contact" et l'article 1er, § 3, de la loi du 19 juillet 1991 peut dès lors être supprimé.

Art. 4

Dans le même esprit, il est créé une nouvelle mesure de protection spéciale, à savoir l'utilisation d'une identité de protection temporaire.

L'identité de protection temporaire doit être considérée comme une identité provisoire qui débouchera normalement sur une nouvelle identité, conformément à l'article 104, § 2, 2°, du Code d'instruction criminelle.

Contrairement au changement d'identité visé à l'article 104, § 2, 2°, du même Code, il s'agit toutefois d'une mesure révocable.

Cette mesure peut être imposée pendant une "période d'essai" et donc constituer une phase préalable et nécessaire à l'octroi de la mesure de protection spéciale qu'est le changement d'identité, procédure très lourde et irrévocable. L'identité de protection temporaire permet également au témoin protégé (et aux membres de sa famille) de se rendre compte de la difficulté (en termes matériels et psychologiques) de vivre sous une nouvelle identité. Abuser de cette identité de protection temporaire peut être sanctionné par un retrait de la mesure.

Aan de term "contactadres" moet de voorkeur worden gegeven boven "referentieadres". In artikel 1, § 2, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten wordt het referentieadres gedefinieerd als volgt: "het adres van ofwel een natuurlijke persoon die is ingeschreven in het bevolkingsregister op de plaats waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd, ofwel een rechtspersoon en waar, met de toestemming van deze natuurlijke persoon of deze rechtspersoon, een natuurlijke persoon zonder vaste verblijfplaats is ingeschreven."

Indien gebruikt zou worden gemaakt van een dergelijk referentieadres, vormt dit uiteraard een mogelijke link voor het criminele milieu, omdat daar een natuurlijke persoon is ingeschreven die als aanknopingspunt kan dienen om de werkelijke verblijfplaats van de beschermde getuige te achterhalen. Dit dient uiteraard om veiligheidsredenen absoluut te worden vermeden. Aangezien de inschrijving van een natuurlijke persoon niet geldt voor een contactadres, biedt dit meer garanties voor de afscherming van de werkelijke verblijfplaats van de beschermde getuige.

Om al deze redenen wordt dus beter gewerkt met een "contactadres" en kan bijgevolg § 3 van artikel 1 van voormelde wet van 19 juli 1991 worden opgeheven.

Art. 4

In dezelfde zin wordt een nieuwe bijzondere beschermingsmaatregel gecreëerd, te weten het gebruik van een tijdelijke beschermingsidentiteit.

De tijdelijke beschermingsidentiteit dient te worden beschouwd als een tijdelijke identiteit die normaliter zal uitmonden in een nieuwe identiteit, zoals bedoeld in artikel 104, § 2, 2° Sv.

In tegenstelling tot deze identiteitswijziging bedoeld in artikel 104, § 2, 2° Sv, betreft het evenwel een beschermingsmaatregel die kan herroepen worden.

Deze maatregel kan worden opgelegd tijdens een "proefperiode" en aldus een voorafgaande en noodzakelijke fase vormen voor de toekenning van de bijzondere beschermingsmaatregel die een identiteitswijziging is, wat immers een zeer zware procedure inhoudt die niet kan herroepen worden. De tijdelijke beschermingsidentiteit biedt de beschermde getuige (en zijn familieleden) ook de mogelijkheid te ervaren hoe moeilijk het (materieel en psychologisch gezien) is om onder een nieuwe identiteit te leven. Misbruik van deze tijdelijke beschermingsidentiteit kan worden gesanctioneerd met de intrekking ervan.

L'utilisation d'une identité de protection temporaire est également importante dans le cadre de la relocalisation d'un témoin protégé. Réaliser cette relocalisation sous l'identité réelle du témoin protégé génèrera de toute évidence d'importants risques de sécurité, ce qui n'en fait pas une option. Par contre, une relocalisation sous une identité de protection temporaire offrira au témoin protégé une plus grande autonomie au niveau de ses actes, favorisera son intégration dans son nouvel environnement social (école, profession, activités sportives, compte bancaire etc.) et lui permettra de profiter également des avantages accordés aux habitants de la commune (gratuité de la bibliothèque, piscine, parc à conteneurs, etc.).

La relocalisation d'un témoin protégé à l'étranger suppose d'ailleurs toujours l'octroi d'une identité de protection temporaire. En effet, l'expérience nous apprend que les autorités étrangères en font toujours une condition pour une relocalisation sur leur territoire.

Ne pas octroyer une identité de protection temporaire au témoin protégé lui donnerait d'ailleurs un message contradictoire: d'une part, il doit s'abstenir de tout contact avec certaines personnes, éviter des villes déterminées ou respecter des prescriptions de sécurité très strictes afin de ne pas être reconnu, mais d'autre part, lui et sa famille devraient accomplir tous les actes de la vie quotidienne sous leur véritable identité (école, profession, activités sportives, compte en banque, etc.).

L'identité de protection temporaire facilitera bien entendu également l'exécution des droits visés à l'article 104, § 4, du Code précité et que peut faire valoir le témoin protégé, par exemple de l'aide dans la recherche d'un emploi.

La principale différence entre un changement d'identité et une identité de protection temporaire réside dans le fait qu'une identité de protection temporaire, outre son caractère provisoire et révocable, n'entraîne pas d'effets juridiques. Une identité de protection temporaire implique uniquement l'inscription dans le registre national (si le témoin protégé ne possède pas la nationalité belge, l'inscription sera réalisée dans le registre des étrangers), avec réception des documents afférents simplement à l'appui de l'identité de protection temporaire (par exemple, une carte d'identité, un permis de conduire, un passeport). Sous son identité de protection temporaire, le témoin protégé ne pourra donc pas se marier, ni déclarer la naissance d'un enfant, ni faire une déclaration de succession, ni acheter ou vendre des biens immobiliers, etc.

Het gebruik van een tijdelijke beschermingsidentiteit is ook van belang in het raam van de relocatie van een beschermde getuige. Indien deze relocatie zou gebeuren onder de werkelijke identiteit van de beschermde getuige zal dit uiteraard voor belangrijke veiligheidsrisico's zorgen, waardoor dit geen optie is. Daarentegen zal een relocatie onder een tijdelijke beschermingsidentiteit hem een grotere autonomie bieden in zijn handelen, zijn integratie bevorderen in zijn nieuwe sociale omgeving (school, beroep, sportactiviteiten, bankrekening, enz.) en hem toelaten ook te genieten van de aan de inwoners van de gemeente verleende voordelen (gratis bibliotheek, zwembad, containerpark,...).

De relocatie van een beschermde getuige in het buitenland, veronderstelt trouwens steeds het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit. De ervaring leert immers dat de buitenlandse autoriteiten dit steevast als voorwaarde koppelen aan een relocatie op hun grondgebied.

Indien geen gebruik zou worden gemaakt van een tijdelijke beschermingsidentiteit, krijgt de beschermde getuige trouwens een tegenstrijdige boodschap: aan de ene kant moet hij zich onthouden van enig contact met sommige personen, hij moet bepaalde steden mijden of zeer strikte veiligheidsvoorschriften naleven teneinde niet herkend te worden, maar aan de andere kant zouden hij en zijn gezin dan alle handelingen van het dagelijks leven moeten stellen onder hun werkelijke identiteit (school, beroep, sportactiviteiten, bankrekening,...).

De tijdelijke beschermingsidentiteit zal uiteraard ook de uitvoering van de rechten bedoeld in artikel 104, § 4 Sv. die de beschermde getuige kan laten gelden, bijvoorbeeld de hulp bij het zoeken naar werk, vergemakkelijken.

Het belangrijkste verschil tussen een identiteitswijziging en een tijdelijke beschermingsidentiteit is dat een tijdelijke beschermingsidentiteit, naast uiteraard het tijdelijk en herroepbaar karakter ervan, geen rechtsgevolgen met zich meebrengt. Zij impliceert enkel de inschrijving in het rijksregister (indien de bedreigde getuige niet de Belgische nationaliteit bezit een inschrijving in het vreemdelingenregister) gepaard gaande met het ontvangen van de daaraan gekoppelde documenten ter loutere ondersteuning van de tijdelijke beschermingsidentiteit (bijvoorbeeld een identiteitskaart, een rijbewijs, een paspoort). De beschermde getuige zal dus niet kunnen huwen onder zijn tijdelijke beschermingsidentiteit, noch de geboorte van een kind onder zijn werkiditeit aangeven, geen aangifte van erfopvolging kunnen doen, geen onroerende goederen kopen of verkopen, enz.

Sur ce plan également, les fonctionnaires de police et les fonctionnaires qui collaborent à la création d'une identité de protection temporaire et des documents à l'appui strictement nécessaires et qui commettent à cette fin des infractions bénéficient d'une cause de justification.

Art. 5

Le changement d'identité comme mesure de protection d'un témoin menacé est une mesure extrême ayant des effets juridiques complexes.

Cette mesure de protection spéciale ne devrait concerner qu'un nombre réduit de témoins protégés.

En cas de relocalisation d'un témoin menacé à l'étranger, un changement d'identité est toujours exigé par les services de protection du pays d'accueil. On pourrait donc travailler en première instance avec une identité de protection temporaire.

La pratique montre que la procédure de changement de nom telle que prévue à l'article 106 du Code d'instruction criminelle n'est pas satisfaisante et ne permet en tout cas pas de cacher complètement le lien entre la nouvelle identité et l'ancienne identité. Or, l'objectif de cette mesure spéciale est précisément de rompre ce lien.

L'exposé des motifs du projet de loi réglant la protection des témoins menacés précisait d'ailleurs qu'"il est bien évidemment primordial que le lien entre les anciennes et les nouvelles données soient cachées. S'il devait être connu, ce serait non seulement extrêmement préjudiciable pour le témoin menacé mais cela viderait également de son contenu la mesure de protection elle-même" (DOC 50 1483/001, commentaire de l'article 5, p. 27).

Dans son avis sur le projet de loi réglant la protection des témoins menacés, concernant l'examen de la procédure de changement de nom, le Conseil d'État renvoyait à l'exposé des motifs de l'avant-projet de loi réglant la protection des témoins menacés: "Il est absolument indiqué de réglementer le changement de nom des témoins protégés afin de pouvoir au besoin recourir à cette réglementation légale. Plus particulièrement, il conviendrait de donner au ministre de la Justice la possibilité d'accorder un changement de nom via une procédure administrative rapide et secrète lorsque la Commission de protection des témoins décide d'un changement d'identité. Il est important qu'un minimum

Ook hier zullen de politieambtenaren en de ambtenaren die hun medewerking verlenen aan de creatie van een tijdelijke beschermingsidentiteit en van de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan en daartoe strafbare feiten plegen, genieten van een rechtvaardigingsgrond.

Art. 5

De verandering van identiteit als beschermingsmaatregel voor een bedreigde getuige is een extreme maatregel die complexe rechtsgevolgen heeft.

Deze bijzondere beschermingsmaatregel zou enkel betrekking mogen hebben op een beperkt aantal beschermde getuigen.

In geval van relocatie van een bedreigde getuige in het buitenland eisen de beschermingsdiensten van het land van opvang altijd een verandering van identiteit. In eerste instantie zou dan met een tijdelijke beschermingsidentiteit kunnen worden gewerkt.

De praktijk toont aan dat de procedure van naamsverandering waarin artikel 106 Sv. voorziet niet toereikend is en alleszins niet toelaat het verband tussen de nieuwe en de oude identiteit volledig af te schermen. Het is nochtans juist de bedoeling van deze bijzondere maatregel deze link te verbreken.

In de toelichting bij het ontwerp van wet betreffende een regeling voor de bescherming van bedreigde getuigen was trouwens nader bepaald dat "het uiteraard van het grootste belang is dat het verband tussen de oude en de nieuwe gegevens afgeschermd wordt. Indien deze bekend zouden worden, zou niet enkel buitengewoon ernstige schade worden toegebracht aan de bedreigde getuige, maar wordt de beschermingsmaatregel zelf inhoudsloos" (parlementaire stukken DOC 1483/001, artikelsgewijze bespreking van artikel 5, bladzijde 27).

De Raad van State refereerde in zijn advies over het wetsontwerp betreffende een regeling voor de bescherming van bedreigde getuigen, bij het onderzoek van de procedure van naamsverandering, aan de memorie van toelichting bij het voorontwerp van wet betreffende een regeling voor de bescherming van bedreigde getuigen: "Het is absoluut aangewezen dat de naamsverandering van beschermde getuigen wettelijk zou geregeld worden, zodat er gebruik van gemaakt kan worden zo nodig. Meer bepaald zou een mogelijkheid moeten geschapen worden voor de minister van Justitie een naamswijziging te verlenen via een snelle en geheime administratieve procedure in geval tot een wijziging van identiteit door

de personnes connaissent le lien entre l'ancien et le nouveau nom.” (DOC 50 1483/001, avis du Conseil d'État, p. 41).

Le Conseil d'État notait cependant que “le texte en projet n'apporte toutefois aucune modification à la loi du 15 mai 1987 afin, d'une part, d'assouplir les règles du changement d'identité lorsqu'il s'agit d'un témoin protégé et, d'autre part, de limiter la publicité de cette nouvelle identité” (DOC 50 1483/001, avis du Conseil d'État, p. 41).

Le texte de l'actuel article 106 du Code d'instruction criminelle, qui semble ne pas avoir fait l'objet d'une discussion approfondie à l'époque, ne répond pas à la philosophie de la protection d'un témoin protégé.

En effet, les adaptations par rapport à la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms ne portent actuellement que sur une procédure plus rapide (un arrêté ministériel plutôt qu'un arrêté royal), la non-publication, la gratuité de la procédure et une garantie de sécurité (délivrance d'une copie ou d'un extrait d'un acte de l'état civil de la personne concernée uniquement avec l'autorisation du procureur du roi).

Comme déjà dit, la pratique montre que cela n'offre pas suffisamment de garanties, même dans la mesure où dans différents dossiers, après analyse et malgré la nécessité, on a fini par renoncer à réellement initier cette procédure en raison du risque important au niveau de la sécurité.

Le projet prévoit dès lors une série de modifications exposées ci-après.

Il convient tout d'abord de noter ce qui suit: bien que la protection de témoins menacés ne concerne pas exclusivement des personnes de nationalité belge, l'option retenue est malgré tout de limiter la mesure spéciale radicale du changement d'identité aux personnes de nationalité belge. Effectivement, la détermination du nom et le changement de nom sont régis par la loi nationale de l'intéressé (articles 37 et 38 du Code de droit international privé), d'où la difficulté à appliquer la procédure visée à l'article 106 précité pour les témoins menacés de nationalité étrangère.

de Getuigenbeschermingscommissie werd besloten. Het is van belang dat zo weinig mogelijk mensen de link kennen tussen de oude en de nieuwe naam” (DOC 50 1483/001, advies van de Raad van State, bladzijde 41).

De Raad van State merkte evenwel het volgende op “de ontworpen tekst brengt echter geen enkele wijziging aan in de voormelde wet van 15 mei 1987 die ertoe zou strekken enerzijds de regels inzake identiteitswijziging te versoepelen wanneer het om een beschermde getuige gaat, en anderzijds de bekendmaking van die nieuwe identiteit te beperken” (DOC 50 1483/001, advies van de Raad van State, bladzijde 41).

De tekst van het huidige artikel 106 Sv., die destijds niet het voorwerp van veel discussie lijkt te hebben uitgemaakt, beantwoordt niet aan de filosofie van de bescherming van een bedreigde getuige.

De aanpassingen ten opzichte van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, hebben immers op dit ogenblik enkel betrekking op een snellere procedure (een ministerieel besluit veeleer dan een koninklijk besluit), de niet-bekendmaking, de kosteloosheid van de procedure en een veiligheidswaARBorg (afgeven van een afschrift van of uittreksel uit een akte van de burgerlijke stand van de betrokken persoon enkel met toelating van de procureur des Konings).

Zoals reeds gezegd toont de praktijk aan dat dit niet voldoende garanties biedt, zelfs in die mate dat in verschillende dossiers, na analyse en alhoewel noodzakelijk, er omwille van het grote veiligheidsrisico uiteindelijk afgezien werd van het daadwerkelijk initiëren van deze procedure.

Het ontwerp voorziet dan ook in een aantal wijzigingen die hieronder verder worden uiteengezet.

Vooreerst dient evenwel te worden gesteld dat, alhoewel de bescherming van bedreigde getuigen niet uitsluitend betrekking heeft op personen met de Belgische nationaliteit, er toch wordt voor geopteerd om de verregaande bijzondere maatregel van de identiteitswijziging te beperken tot personen met de Belgische nationaliteit. De vaststelling van de naam en de naamsverandering worden immers beheerst door de nationale wet van de betrokkene (artikelen 37 en 38 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht), waardoor moeilijk toepassing kan worden gemaakt van de in artikel 106 bedoelde procedure voor bedreigde getuigen van een vreemde nationaliteit.

Limitation du nombre d'acteurs

La procédure décrite à l'article 106 prévoit l'intervention d'un trop grand nombre d'acteurs.

De très nombreuses personnes sont donc à même d'établir le lien entre l'ancienne et la nouvelle identité. D'autres autorités s'ajouteront inmanquablement au nombre de ces personnes tout au long de l'existence du témoin protégé et de sa famille, comme par exemple le notaire intervenant dans une succession dévolue au témoin protégé.

L'objectif doit dès lors consister à limiter autant que possible le nombre de personnes ou d'autorités à même d'établir le lien entre l'ancienne et la nouvelle identité d'une personne protégée.

Le projet répond à cet objectif en conférant au président de la Commission de protection des témoins et au service de protection des témoins un rôle central dans la détermination de la nouvelle identité et la tenue des registres spéciaux dans lesquels le dispositif de l'arrêté ministériel sera transcrit.

Changement de nom, prénom, lieu et date de naissance

L'article 106, § 1er, du Code d'instruction criminelle n'autorise que le changement de nom et de prénom.

Afin d'assurer une protection optimale des données relatives au témoin protégé et à sa famille dans les banques de données importantes, comme celle du registre national, il faudrait également pouvoir apporter une modification au niveau de la date et du lieu de naissance. A cet égard, il convient bien entendu de tenir compte des effets juridiques qui peuvent y être associés.

C'est la raison pour laquelle il est proposé d'autoriser également la modification du lieu et de la date de naissance, outre le changement du nom et du prénom.

Compte tenu des effets juridiques de telles modifications, il faut être extrêmement prudent et limiter la modification: d'après sa nouvelle identité, la personne doit être née en Belgique (sinon, cela peut entraîner des conséquences sur la nationalité) et la modification de la date de naissance doit être minimale et ne porter que sur un jour ou sur un mois (sinon, cela peut entraîner des conséquences, par exemple sur la date de la majorité).

Beperking van het aantal actoren

De in artikel 106 beschreven procedure voorziet in de tussenkomst van een te groot aantal actoren.

Een groot aantal personen kan dus het verband leggen tussen de oude en de nieuwe identiteit. In de loop van het ganse bestaan van de beschermde getuige en zijn familie komen daar onvermijdelijk nog andere overheden bij, zoals bijvoorbeeld de notaris die tussenkomt wanneer de beschermde getuige een erfenis zou te beurt vallen.

Bijgevolg moet het doel erin bestaan zoveel mogelijk het aantal personen of overheden te beperken die het verband kunnen leggen tussen de oude en de nieuwe identiteit van een beschermde persoon.

Het ontwerp komt hieraan tegemoet door de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie en de Getuigenbeschermingsdienst een centrale rol toe te kennen in het vaststellen van de nieuwe identiteit en het bijhouden van de bijzondere registers waarin het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit zal worden overgeschreven.

Verandering van naam, voornaam, geboorteplaats en -datum

Artikel 106 Sv, § 1, staat enkel de verandering van naam en voornaam toe.

Teneinde de gegevens betreffende de beschermde getuige en zijn familie zoveel mogelijk te beschermen in de belangrijke databanken, zoals die van het Rijksregister, zou het mogelijk moeten zijn ook een wijziging aan te brengen in de geboortedatum en -plaats. Daarbij moet uiteraard rekening gehouden worden met de rechtsgevolgen die eraan verbonden kunnen zijn.

Derhalve wordt voorgesteld naast de verandering van de naam en de voornaam ook het wijzigen van de geboorteplaats en -datum toe te staan.

De rechtsgevolgen van dergelijke wijzigingen indachtig, moet uitermate voorzichtig te werk gegaan worden en moet de wijziging beperkt worden: volgens zijn nieuwe identiteit moet de persoon in België geboren zijn (anders kan dat gevolgen hebben voor de nationaliteit) en moet de wijziging van de geboortedatum minimaal zijn: een verandering van een dag of een maand (anders kan dat gevolgen hebben, bijvoorbeeld voor de datum van de meerderjarigheid).

Il est proposé de créer auprès des autorités communales des registres spéciaux destinés à la transcription du dispositif de l'arrêté ministériel relatif au changement d'identité, selon les modalités déterminées par le roi, et d'en limiter strictement l'accès.

Par dérogation à l'article 43 du Code civil, ces registres spéciaux sont conservés au service de protection des témoins de la police fédérale, qui dispose effectivement de l'infrastructure pour conserver les documents visés à l'article 5*bis* de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Il est dès lors proposé de ne plus transmettre la copie de l'arrêté ministériel octroyant le changement d'identité au procureur du Roi (ni à la Commission de protection des témoins) mais de fournir l'original de cet arrêté, classifié très secret, au service de protection des témoins uniquement.

Enfin, afin de cacher entièrement le lien entre l'ancienne et la nouvelle identité tout en veillant à ce que la nouvelle identité produise des effets juridiques, il est proposé de modifier la nature de la transcription obligatoire en marge des actes de l'état civil relatifs au témoin protégé.

Cette mention présente l'avantage de ne pas inscrire le nouveau nom en marge de l'acte de l'état civil tout en assurant la publicité de l'obtention d'un changement de nom dans le cadre de l'article 106 Code d'instruction criminelle.

Pour répondre à la question posée par le Conseil d'État dans son avis, cette mention en marge n'est pas de nature à mettre en danger le témoin protégé, car elle ne trahit pas sa nouvelle identité. Le principal est qu'aucun lien ne puisse être établi entre la nouvelle identité et l'ancienne. Ce qui doit être tenu secret est la nouvelle identité du témoin et non pas que le fait que le témoin soit protégé.

Le fait d'être témoin protégé n'étant pas secret, cette mention ne porte pas à conséquence.

Le témoin protégé témoigne devant le tribunal sous sa véritable identité qui est connue. Le plus important est que le lien avec sa nouvelle identité ne puisse être établi.

Voorgesteld wordt om bij de gemeentelijke overheden bijzondere registers in te stellen die bestemd zijn voor de overschrijving van het beschikkend gedeelte van de beslissing van het ministerieel besluit inzake de identiteitswijziging, volgens de door de Koning bepaalde nadere regels en de toegang ertoe strikt te beperken.

In afwijking van artikel 43 van het Burgerlijk Wetboek worden deze bijzondere registers bewaard bij de Getuigenbeschermingsdienst van de federale politie, die immers beschikt over de infrastructuur voor het bewaren van de documenten bedoeld in artikel 5*bis* van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

Er wordt dan ook voorgesteld dat het afschrift van het ministerieel besluit tot machtiging van de identiteitswijziging niet meer wordt overgezonden aan de procureur des Konings (en evenmin aan de Getuigenbeschermingscommissie), maar dat het origineel van dit besluit, met classificatie zeer geheim, enkel aan de Getuigenbeschermingsdienst wordt bezorgd.

Teneinde de link tussen de oude en de nieuwe identiteit volledig af te schermen en tegelijk ervoor te zorgen dat de nieuwe identiteit rechtsgevolgen heeft, wordt ten slotte voorgesteld de aard van de verplichte overschrijving op de kant van de akten van de burgerlijke stand betreffende de beschermde getuige te wijzigen.

Deze vermelding biedt het voordeel dat de nieuwe naam niet op de kant van de akte van de burgerlijke stand wordt ingeschreven en toch te zorgen voor de bekendmaking van het verkrijgen van een naamsverandering in het kader van artikel 106 Sv.

Op de vraag die de Raad van State stelt in zijn advies kan worden geantwoord dat deze vermelding op de kant niet van die aard is dat ze de beschermde getuige in gevaar brengt, aangezien deze vermelding zijn nieuwe identiteit niet verradt. Het belangrijkste is dat er geen link kan worden gelegd tussen de nieuwe identiteit en de oude. Het is de nieuwe identiteit van de getuige die geheim moet worden gehouden, niet het gegeven dat de getuige beschermd is.

Aangezien het gegeven een beschermde getuige te zijn niet geheim is, heeft deze vermelding geen gevolgen.

De beschermde getuige legt voor de rechtbank zijn getuigenis af onder zijn echte identiteit, die gekend is. Het belangrijkste is dat de link met zijn nieuwe identiteit niet kan gelegd worden.

Comme le droit de timbre a été supprimé, il convient de supprimer les mots "du droit de timbre et" dans l'actuel § 3 de l'article 106 du Code d'instruction criminelle.

Enfin, en réponse à l'avis du Conseil d'État, il convient d'observer qu'il appartient en principe à la Commission de protection des témoins de statuer en matière d'octroi de mesures de protection ordinaires ou spéciales.

Uniquement l'octroi d'un changement d'identité requiert l'intervention du ministre de la Justice également. Il va de soi que le ministre de la Justice ne peut pas être contraint de prendre une décision déterminée.

Les termes qui ont été utilisés sont les mêmes que dans le texte de loi existant.

Art. 6

Il peut être renvoyé à ce qui est expliqué concernant l'article 3.

Le ministre de la Justice,

Stefaan DE CLERCK

La ministre de l'Intérieur,

Annemie TURTELBOOM

Aangezien het zegelrecht werd afgeschaft, moeten de woorden "van zegelrecht en" geschrapt worden in de huidige § 3 van artikel 106 Sv.

In antwoord op het advies van de Raad van State dient tenslotte opgemerkt dat het in principe de getuigencommissie toekomt om te beslissen inzake de toekenning van de gewone en bijzondere beschermingsmaatregelen.

Enkel bij het toekennen van een identiteitswijziging dient ook de minister van Justitie betrokken. De minister van Justitie kan vanzelfsprekend niet gedwongen worden om een bepaalde beslissing te nemen.

De bewoordingen die gebruikt werden zijn dezelfde als in de bestaande wettekst.

Art. 6

Er kan worden verwezen naar wat wordt uiteengezet onder artikel 3.

De minister van Justitie,

Stefaan DE CLERCK

De minister van Binnenlandse Zaken,

Annemie TURTELBOOM

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi relatif à la protection des témoins
menacés****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 103 du Code d'instruction criminelle, un § 4 rédigé comme suit est inséré:

"§ 4. Le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur prennent, sur proposition de la Commission de protection des témoins, les mesures spécifiques, absolument nécessaires en vue de garantir à tout moment la protection de l'identité et la sécurité des fonctionnaires de police, visés aux § 2 et § 3, alinéa 2, dans la préparation et l'exécution de leurs missions. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits sont commis dans ce cadre.

Art. 3

À l'article 104 § 1er du Code d'instruction criminelle, un point 17° rédigé comme suit est inséré:

"17°: l'inscription à une adresse de contact."

Art. 4

À l'article 104 § 2 du Code d'instruction criminelle, un point 3° rédigé comme suit est ajouté:

"3° l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire et des documents strictement nécessaires à l'appui de cette identité. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits absolument nécessaires sont commis dans ce cadre en vue de garantir la protection du témoin."

Art. 5

L'article 106 du Code d'instruction criminelle est remplacé par:

"§ 1er. Par dérogation aux dispositions de la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms et aux articles 55 à 62 du Code civil, le Ministre de la Justice peut autoriser le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance de la personne concernée sur proposition de la Commission de protection des témoins.

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet betreffende de bescherming van
bedreigde getuigen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Aan artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering wordt een § 4 toegevoegd, luidende:

"§ 4. De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken nemen, op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie, de bijzondere maatregelen die strikt noodzakelijk zijn om de afscherming van de identiteit en de veiligheid van de politieambtenaren bedoeld in § 2 en § 3, tweede lid, bij de voorbereiding en de uitvoering van hun opdrachten te allen tijde te vrijwaren. Er kan geen misdrijf zijn wanneer feiten in dat verband worden gepleegd.

Art. 3

In artikel 104, § 1, van het Wetboek van Strafvordering wordt een punt 17° ingevoegd, luidende:

"17°: het inschrijven op een contactadres."

Art. 4

Aan artikel 104, § 2, van het Wetboek van Strafvordering wordt een punt 3° toegevoegd, luidende:

"3° het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit en de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan aan de betrokken persoon. Er kan geen misdrijf zijn wanneer strikt noodzakelijke feiten in dat verband worden gepleegd ter verzekering van de bescherming van de getuige."

Art. 5

Artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering wordt vervangen als volgt:

"§ 1. In afwijking van de bepalingen van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en de voornamen en van de artikelen 55 tot 62 van het Burgerlijk Wetboek, kan de minister van Justitie de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon toestaan op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie.

La nouvelle identité est déterminée sur proposition du Service de protection des témoins, après concertation avec la personne concernée, ou son représentant légal.

§ 2. Des registres spéciaux destinés à la transcription du dispositif de l'arrêté ministériel pris en exécution du § 1 sont créés auprès des autorités communales selon les modalités déterminées par le Roi. Les autorités communales veillent à limiter strictement l'accès à ces registres spéciaux dans le respect de l'article 5*bis* de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Les registres spéciaux visés à l'alinéa précédent, sont déposés au Service de protection des témoins, visé à l'article 103 § 2.

Les articles 34 à 54 du Code civil sont applicables aux registres spéciaux sous réserve du présent article.

§ 3. Dans les dix jours de la signature de l'arrêté ministériel autorisant le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, l'original de cet arrêté est transmis au Service de protection des témoins. Ce dernier en informe le président de la Commission de protection des témoins qui requiert la transcription du dispositif de l'arrêté dans les registres spéciaux des autorités communales visées au § 2, qu'il désigne.

Les nouvelles données d'état civil produisent leurs effets à la date de la transcription. Le changement de nom s'applique dès cette date aux enfants mineurs à l'égard desquels il a été étendu.

À la diligence des autorités communales, les actes de l'état civil relatifs à l'ancienne identité des bénéficiaires, sont émarginés d'une mention dont le modèle suit:

"Par application de l'article 106 du Code d'instruction criminelle, ... (nom et prénoms d'origine du bénéficiaire) a été autorisé à modifier ses données d'état civil en date du ..."

§ 4. Le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, est exempté du droit d'enregistrement.

§ 5. Par dérogation à l'article 45 du Code civil, il ne peut être délivré un extrait ou une copie d'un acte de l'état civil concernant une personne qui a fait l'objet d'un changement d'identité en application du présent article, qu'avec l'autorisation expresse de la Commission de protection des témoins."

De nieuwe identiteit wordt vastgesteld op voorstel van de Getuigenbeschermingsdienst, na overleg met de betrokken persoon of zijn wettelijke vertegenwoordiger en via de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie aan de Minister van Justitie medegedeeld.

§ 2. Bijzondere registers voor de overschrijving van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit genomen ter uitvoering van § 1 worden ingesteld bij de gemeentelijke overheden overeenkomstig de door de Koning bepaalde regels. De gemeentelijke overheden zien erop toe dat de toegang tot deze bijzondere registers strikt beperkt wordt, met inachtneming van artikel 5*bis* van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

De bijzondere registers bedoeld in het vorige lid, worden neergelegd bij de Getuigenbeschermingsdienst bedoeld in artikel 103 § 2.

Onder voorbehoud van dit artikel zijn de artikelen 34 tot 54 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing op de bijzondere registers.

§ 3. Binnen tien dagen na de ondertekening van het ministerieel besluit tot machtiging van de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats, wordt het origineel van dat besluit overgezonden aan de Getuigenbeschermingsdienst. Deze laatste stelt hiervan de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie in kennis die de overschrijving vordert van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit in de in § 2 bedoelde bijzondere registers van de gemeentelijke overheden, die hij aanwijst.

De nieuwe gegevens inzake de burgerlijke stand hebben uitwerking op de dag van de overschrijving. De naamsverandering geldt vanaf die dag voor de minderjarige kinderen tot wie zij is uitgebreid.

Door toedoen van de gemeentelijke overheden wordt op de kant van de akten van de burgerlijke stand betreffende de oude identiteit van de begunstigten een vermelding aangebracht volgens volgend model:

"Overeenkomstig artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering werd op ... aan (oorspronkelijke naam en voornamen van de begunstigde) toestemming verleend zijn gegevens van de burgerlijke stand te wijzigen".

§ 4. De verandering van naam, voornamen, geboortedatum en -plaats is vrijgesteld van registratierecht.

§ 5. In afwijking van artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek kan enkel met de uitdrukkelijke toestemming van de Getuigenbeschermingscommissie een uittreksel of afschrift worden afgegeven van een akte van de burgerlijke stand betreffende een persoon van wie de identiteit overeenkomstig dit artikel gewijzigd is."

Art. 6

L'article 1er, § 3 de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, tel que modifié par les lois du 24 mars 1994, du 24 janvier 1997 et du 7 juillet 2002, est supprimé.

Art. 7

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 6

Artikel 1, § 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, zoals gewijzigd door de wetten van 24 maart 1994, 24 januari 1997 et 7 juli 2002, wordt opgeheven.

Art. 7

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 48 015/2
du 19 avril 2010

Le Conseil d'État, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 23 mars 2010, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "relatif à la protection des témoins menacés", a donné l'avis suivant:

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations ci-après.

Dispositif

Article 2

(article 103, § 4, en projet du Code d'instruction criminelle)

1. Dans la phrase liminaire, il y a lieu de préciser que l'article 103 a été rétabli par la loi du 7 juillet 2002 et modifié par la loi du 20 juin 2006.

2. L'avant-projet habilite le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur à prendre les mesures spécifiques, absolument nécessaires, en vue de garantir à tout moment la protection de l'identité et la sécurité des fonctionnaires de police visés aux paragraphes 2 et 3, alinéa 2, de l'article 103 du Code d'instruction criminelle, à savoir les fonctionnaires de police chargés de la coordination de la protection (service de protection des témoins au sein de la direction générale de la police judiciaire) et les fonctionnaires de police chargés de l'exécution de la protection (direction des unités spéciales de la police fédérale).

Or, en vertu de l'article 103, § 3, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, l'exécution de la protection, au sein de la prison, de personnes détenues est assurée par la direction générale des établissements pénitentiaires.

Il appartient au législateur d'examiner s'il n'y a pas lieu d'habiliter le ministre compétent à prendre les mesures spécifiques, absolument nécessaires, en vue de garantir à tout moment la protection de l'identité et la sécurité des agents visés au § 3, alinéa 1er, de l'article 103 du Code d'instruction criminelle. En effet, même si ceux-ci ne se trouvent pas dans la même situation que les fonctionnaires de police, il ne semble

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 48 015/2
van 19 april 2010

De Raad van State, afdeling Wetgeving, tweede kamer, op 23 maart 2010 door de Minister van Justitie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "betreffende de bescherming van bedreigde getuigen", heeft het volgende advies gegeven:

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Dispositief

Artikel 2

(ontworpen artikel 103, § 4, van het Wetboek van Strafvordering)

1. In de inleidende zin behoort te worden aangegeven dat artikel 103 hersteld is bij de wet van 7 juli 2002 en gewijzigd is bij de wet van 20 juni 2006.

2. Bij het voorontwerp wordt aan de minister van Justitie en aan de minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid opgedragen om de bijzondere maatregelen te treffen die strikt noodzakelijk zijn om te allen tijde de afscherming van de identiteit en de veiligheid te waarborgen van de politieambtenaren bedoeld in artikel 103, paragrafen 2 en 3, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, namelijk de politieambtenaren die belast zijn met de coördinatie van de bescherming (Getuigenbeschermingsdienst bij de Algemene Directie Gerechtelijke Politie) en de politieambtenaren die belast zijn met de tenuitvoerlegging van de bescherming (directie van de speciale eenheden van de federale politie).

Krachtens artikel 103, § 3, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt voor de tenuitvoerlegging van de bescherming van gedetineerden binnen de gevangenis evenwel gezorgd door het Directoraat-generaal der Strafinrichtingen.

De wetgever behoort na te gaan of er geen grond bestaat om de bevoegde minister te machtigen tot het treffen van de bijzondere maatregelen die strikt noodzakelijk zijn om te allen tijde de afscherming van de identiteit en de veiligheid te waarborgen van de ambtenaren bedoeld in artikel 103, § 3, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering. Hoewel die ambtenaren zich niet in dezelfde situatie bevinden als

pas exclu que des mesures de protection, identiques ou non à celles applicables aux fonctionnaires de police, doivent être prises à leur égard.

Article 3

(article 104, § 1er, 17°, en projet du même Code)

1. Dans la phrase liminaire, il y a lieu de viser "l'article 104, § 1er, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 7 juillet 2002".

2. L'avant-projet introduit une nouvelle mesure de protection ordinaire, à savoir "l'inscription à une adresse de contact".

L'exposé des motifs explique qu'il s'agit de "l'adresse à laquelle le témoin est officiellement inscrit sans toutefois y résider réellement". Il précise cependant que "(...) l'inscription d'une personne physique n'est pas valable pour une adresse de contact". Effectivement, aucune disposition de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques ne permet une inscription à une adresse de contact.

Selon le fonctionnaire délégué, il s'agit d'une inscription aux registres de la population. En conséquence, outre l'abrogation de l'article 1er, § 3, de la loi du 19 juillet 1991 précitée, prévue par l'article 6 de l'avant-projet, il y a lieu de prévoir expressément que la mesure en projet déroge à cette dernière loi.

Article 4

(article 104, § 2, 3°, en projet du même Code)

1. Dans la phrase liminaire, il y a lieu de viser "l'article 104, § 2, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 7 juillet 2002".

2. L'avant-projet introduit une nouvelle mesure de protection spéciale, à savoir "l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire".

Selon l'exposé des motifs, "La principale différence entre un changement d'identité et une identité de protection temporaire réside dans le fait qu'une identité de protection temporaire, outre son caractère provisoire et révocable, n'entraîne pas d'effets juridiques. Une identité de protection temporaire implique uniquement l'inscription dans le registre national (si le témoin protégé ne possède pas la nationalité belge, l'inscription sera réalisée dans le registre des étrangers), avec réception des documents afférents simplement à l'appui de l'identité de protection temporaire (par exemple, une carte d'identité, un permis de conduire, un passeport). Sous son

politieambtenaren, lijkt het immers niet uitgesloten dat ten aanzien van hen beschermingsmaatregelen getroffen dienen te worden, ongeacht of die al dan niet identiek moeten zijn aan die welke voor politieambtenaren gelden.

Artikel 3

(ontworpen artikel 104, § 1, 17°, van hetzelfde Wetboek)

1. In de inleidende zin behoort te worden verwezen naar "artikel 104, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 7 juli 2002".

2. Bij het voorontwerp wordt een nieuwe gewone beschermingsmaatregel ingevoerd, namelijk "het inschrijven op een contactadres".

In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat het gaat om "het adres waar de getuige officieel wordt ingeschreven, zonder er echter werkelijk verblijf te houden". In de memorie van toelichting wordt evenwel aangegeven dat "(...) de inschrijving van een natuurlijke persoon niet geldt voor een contactadres". Immers, geen enkele bepaling van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen maakt inschrijving op een contactadres mogelijk.

Volgens de gemachtigde ambtenaar gaat het om inschrijving in het bevolkingsregister. Bijgevolg dient niet alleen artikel 1, § 3, van de voormelde wet van 19 juli 1991 te worden opgeheven, wat bij artikel 6 van het voorontwerp geschiedt, maar behoort eveneens uitdrukkelijk te worden bepaald dat de ontworpen maatregel van laatstgenoemde wet afwijkt.

Artikel 4

(ontworpen artikel 104, § 2, 3°, van hetzelfde Wetboek)

1. In de inleidende zin behoort te worden verwezen naar "artikel 104, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 7 juli 2002".

2. Bij het voorontwerp wordt een nieuwe bijzondere beschermingsmaatregel ingevoerd, namelijk "het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit aan de betrokken persoon".

In de memorie van toelichting staat in dat verband het volgende te lezen: "Het belangrijkste verschil tussen een identiteitswijziging en een tijdelijke beschermingsidentiteit is dat een tijdelijke beschermingsidentiteit, naast uiteraard het tijdelijk en herroepbaar karakter ervan, geen rechtsgevolgen met zich meebrengt. Zij impliceert enkel de inschrijving in het rijksregister (indien de bedreigde getuige niet de Belgische nationaliteit bezit een inschrijving in het vreemdelingregister) gepaard gaande met het ontvangen van de daaraan gekoppelde documenten ter loutere ondersteuning van de tijdelijke beschermingsidentiteit (bijvoorbeeld een identiteitskaart, een

identité de protection temporaire, le témoin protégé ne pourra donc pas se marier, ni déclarer la naissance d'un enfant, ni faire une déclaration de succession, ni acheter ou vendre des biens immobiliers, etc."

Cette intention n'est pas traduite dans le dispositif, qui devrait être adapté en conséquence.

En outre, il y a lieu de préciser sur quoi peut porter le changement temporaire d'identité: les noms et prénoms uniquement ou également la date et le lieu de naissance.

Article 5

(article 106 en projet du même Code)

1. Il convient de mieux faire apparaître comment l'article 106 en projet s'articule avec l'article 104, § 2, alinéa 2, 2°, du Code d'instruction criminelle étant donné que l'article 104, § 2, prévoit que c'est la Commission de protection des témoins qui octroie la mesure de protection de changement d'identité, alors qu'à l'article 106 en projet, le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance est autorisé par le ministre de la Justice sur proposition de la même Commission.

2. Dans la phrase liminaire, il y a lieu de préciser que l'article 106 du même Code a été rétabli par la loi du 7 juillet 2002.

3. Selon l'exposé des motifs, la procédure de changement d'identité ne s'applique qu'aux Belges Il y a lieu de le préciser dans le texte de l'avant-projet.

De même il y a lieu de préciser dans le texte même de l'avant-projet, et non pas uniquement dans l'exposé des motifs, que, d'après sa nouvelle identité, la personne doit être née en Belgique et que la modification de la date de naissance doit être minimale.

4. La question se pose de savoir si la mention envisagée au paragraphe 3, alinéa 3, n'est pas de nature à mettre en danger la personne concernée et si, ce faisant, elle cadre bien avec les objectifs de l'avant-projet.

rijbewijs, een paspoort). De beschermde getuige zal dus niet kunnen huwen onder zijn tijdelijke beschermingsidentiteit, noch de geboorte van een kind onder zijn werkidentiteit aangeven, geen aangifte van erfopvolging kunnen doen, geen onroerende goederen kopen of verkopen, enz".

Die bedoeling komt niet tot uiting in het dispositief, dat dienovereenkomstig aangepast zou moeten worden.

Voorts zou aangegeven moeten worden waarop de tijdelijke verandering van identiteit betrekking kan hebben: alleen op de naam en de voornamen of eveneens op de datum en plaats van geboorte.

Artikel 5

(ontworpen artikel 106 van hetzelfde Wetboek)

1. Er behoort beter te worden aangegeven hoe het ontworpen artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering aansluit bij artikel 104, § 2, tweede lid, 2°, doordat in artikel 104, § 2, wordt bepaald dat het de Getuigenbeschermingscommissie is die de beschermingsmaatregel verandering van identiteit toestaat, terwijl in het ontworpen artikel 106 wordt bepaald dat de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats toegestaan wordt door de minister van Justitie op voorstel van dezelfde Commissie.

2. In de inleidende zin behoort te worden aangegeven dat artikel 106 van hetzelfde Wetboek hersteld is bij de wet van 7 juli 2002.

3. Volgens de memorie van toelichting is de procedure van identiteitsverandering alleen van toepassing op Belgen. Dat zou in de tekst van het voorontwerp aangegeven moeten worden.

Evenzo dient in de tekst zelf van het voorontwerp, en niet alleen in de memorie van toelichting te worden vermeld dat de persoon volgens zijn nieuwe identiteit in België geboren moet zijn en de wijziging van de geboortedatum minimaal dient te zijn.

4. De vraag rijst of de vermelding die in paragraaf 3, derde lid, in het vooruitzicht wordt gesteld de persoon in kwestie niet in gevaar kan brengen en of ze in dat opzicht wel aansluit bij de doelstellingen van het voorontwerp.

Article 6

(abrogation de l'article 1er, § 3, de la loi du 19 juillet 1991)

Il y a lieu d'écrire, *in fine*, "inséré par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé".

La chambre était composée de

Messieurs

Y. KREINS,	président de chambre,
P. VANDERNOOT,	conseillers d'État,
L. DETROUX,	
G. KEUTGEN,	assesseur de la section de législation,
G. DELANNAY,	greffier assumé.

Le rapport a été présenté par M. A. LEFEBVRE, premier auditeur.

<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
G. DELANNAY	Y. KREINS

Artikel 6

(opheffing van artikel 1, § 3, van de wet van 19 juli 1991)

Aan het slot van deze bepaling behoort te worden geschreven "ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, wordt opgeheven".

De kamer was samengesteld uit

de Heren

Y. KREINS,	kamervoorzitter,
P. VANDERNOOT,	staatsraden,
L. DETROUX,	
G. KEUTGEN,	assessor van de afdeling Wetgeving,
G. DELANNAY,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer A. LEFEBVRE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. VANDERNOOT.

<i>De griffier,</i>	<i>De voorzitter,</i>
G. DELANNAY	Y. KREINS

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de la Justice et de la ministre de l'Intérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de la Justice et la ministre de l'Intérieur sont chargés de présenter, en notre nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit;

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 103 du Code d'Instruction criminelle, rétabli par la loi du 7 juillet 2002 et modifié par la loi du 20 juin 2006, est complété par le paragraphe 4 rédigé comme suit:

“§ 4. Le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur prennent, sur proposition de la Commission de protection des témoins, les mesures spécifiques absolument nécessaires en vue de garantir à tout moment la protection de l'identité et la sécurité des fonctionnaires de police visés aux § 2 et § 3, alinéa 2, et des fonctionnaires visés au § 3, alinéa 1er, dans la préparation et l'exécution de leurs missions. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits sont commis dans ce cadre.”

Art. 3

L'article 104, § 1er, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 7 juillet 2002, est complété par le 17° rédigé comme suit:

“17°: l'inscription à une adresse de contact par dérogation à la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Justitie en Onze minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze minister van Justitie en Onze minister van Binnenlandse Zaken zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Aan artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering hersteld bij de wet van 7 juli 2002 en gewijzigd bij de wet van 20 juni 2006 wordt een § 4 toegevoegd, luidende:

“§ 4. De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken nemen, op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie, de bijzondere maatregelen die strikt noodzakelijk zijn om de afscherming van de identiteit en de veiligheid van de politieambtenaren bedoeld in § 2 en § 3, tweede lid en de ambtenaren bedoeld in § 3, eerste lid bij de voorbereiding en de uitvoering van hun opdrachten te allen tijde te vrijwaren. Er kan geen misdrijf zijn wanneer feiten in dat verband worden gepleegd.

Art. 3

In artikel 104, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 7 juli 2002, wordt een punt 17° ingevoegd, luidende:

“17°: in afwijking van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van

et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.”

Art. 4

L'article 104, § 2, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 7 juillet 2002 est complété par le 3° rédigé comme suit:

“3° l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire et des documents strictement nécessaires à l'appui de cette identité.

L'identité de protection temporaire est inscrite dans le registre national et porte sur les noms, prénoms, date et lieu de naissance de la personne concernée.

Son octroi est révocable et ne peut entraîner aucun effet juridique.

Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits absolument nécessaires sont commis dans ce cadre en vue de garantir la protection du témoin.”

Art. 5

L'article 106 du Code d'instruction criminelle, rétabli par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Si la Commission de protection des témoins propose la mesure de protection spéciale visée à l'article 104, § 2, alinéa 2, 2°, le ministre de la Justice peut, par dérogation aux dispositions de la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms et aux articles 55 à 62 du Code civil, autoriser le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance de la personne concernée. La procédure de changement d'identité est uniquement appliquée à l'égard de personnes qui possèdent la nationalité belge.

D'après la nouvelle identité, le choix du lieu de naissance de la personne concernée doit être en Belgique et sa date de naissance doit être modifiée le moins possible.

La nouvelle identité est déterminée sur proposition du Service de protection des témoins, après concertation avec la personne concernée, ou son représentant légal et est communiquée au ministre de la Justice par l'intermédiaire du président de la Commission de protection des témoins.

8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, het inschrijven op een contactadres.”

Art. 4

In artikel 104, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 7 juli 2002, wordt een punt 17° ingevoegd, luidende:

“3° het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit en de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan aan de betrokken persoon.

De tijdelijke beschermingsidentiteit betreft de naam, voornamen, geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon.

De toekenning ervan is herroepbaar en kan geen rechtsgevolgen met zich mee meebrengen.

Er kan geen misdrijf zijn wanneer strikt noodzakelijke feiten in dat verband worden gepleegd ter verzekering van de bescherming van de getuige.”

Art. 5

Artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering, hersteld bij de wet van 7 juli 2002 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Indien de getuigenbeschermingscommissie de bijzondere beschermingsmaatregel bedoeld in artikel 104, § 2, tweede lid, 2° voorstelt, kan de minister van justitie, in afwijking van de bepalingen van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en de voornamen en van de artikelen 55 tot 62 van het Burgerlijk Wetboek, de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon toestaan. De procedure van identiteitswijziging wordt enkel toegepast bij personen die de Belgische nationaliteit bezitten.

Volgens de nieuwe identiteit dient de betrokken persoon in België geboren te zijn en de wijziging aan de geboortedatum minimaal te zijn.

De nieuwe identiteit wordt vastgesteld op voorstel van de Getuigenbeschermingsdienst, na overleg met de betrokken persoon of zijn wettelijke vertegenwoordiger en via de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie aan de minister van Justitie medegedeeld.

§ 2. Des registres spéciaux destinés à la transcription du dispositif de l'arrêté ministériel pris en exécution du § 1er sont créés auprès des autorités communales selon les modalités déterminées par le Roi. Les autorités communales veillent à limiter strictement l'accès à ces registres spéciaux dans le respect de l'article 5bis de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Les registres spéciaux visés à l'alinéa précédent, sont déposés au Service de protection des témoins, visé à l'article 103, § 2.

Les articles 34 à 54 du Code civil sont applicables aux registres spéciaux sous réserve du présent article.

§ 3. Dans les dix jours de la signature de l'arrêté ministériel autorisant le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, l'original de cet arrêté est transmis au Service de protection des témoins. Ce dernier en informe le président de la Commission de protection des témoins qui requiert la transcription du dispositif de l'arrêté dans les registres spéciaux des autorités communales visées au § 2, qu'il désigne.

Les nouvelles données d'état civil produisent leurs effets à la date de la transcription. Le changement de nom s'applique dès cette date aux enfants mineurs à l'égard desquels il a été étendu.

À la diligence des autorités communales, les actes de l'état civil relatifs à l'ancienne identité des bénéficiaires, sont émargés d'une mention dont le modèle suit:

"Par application de l'article 106 du Code d'Instruction criminelle, ... (nom et prénoms d'origine du bénéficiaire) a été autorisé à modifier ses données d'état civil en date du ...".

§ 4. Le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, est exempté du droit d'enregistrement.

§ 5. Par dérogation à l'article 45 du Code civil, il ne peut être délivré un extrait ou une copie d'un acte de l'état civil concernant une personne qui a fait l'objet d'un changement d'identité en application du présent article, qu'avec l'autorisation expresse de la Commission de protection des témoins."

§ 2. Bijzondere registers voor de overschrijving van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit genomen ter uitvoering van § 1 worden ingesteld bij de gemeentelijke overheden overeenkomstig de door de Koning bepaalde regels. De gemeentelijke overheden zien erop toe dat de toegang tot deze bijzondere registers strikt beperkt wordt, met inachtneming van artikel 5bis van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

De bijzondere registers bedoeld in het vorige lid, worden neergelegd bij de Getuigenbeschermingsdienst bedoeld in artikel 103, § 2.

Onder voorbehoud van dit artikel zijn de artikelen 34 tot 54 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing op de bijzondere registers.

§ 3. Binnen tien dagen na de ondertekening van het ministerieel besluit tot machtiging van de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats, wordt het origineel van dat besluit overgezonden aan de Getuigenbeschermingsdienst. Deze laatste stelt hiervan de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie in kennis die de overschrijving vordert van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit in de in § 2 bedoelde bijzondere registers van de gemeentelijke overheden, die hij aanwijst.

De nieuwe gegevens inzake de burgerlijke stand hebben uitwerking op de dag van de overschrijving. De naamsverandering geldt vanaf die dag voor de minderjarige kinderen tot wie zij is uitgebreid.

Door toedoen van de gemeentelijke overheden wordt op de kant van de akten van de burgerlijke stand betreffende de oude identiteit van de begunstigten een vermelding aangebracht volgens volgend model:

"Overeenkomstig artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering werd op ... aan (oorspronkelijke naam en voornamen van de begunstigde) toestemming verleend zijn gegevens van de burgerlijke stand te wijzigen".

§ 4. De verandering van naam, voornamen, geboortedatum en -plaats is vrijgesteld van registratierecht.

§ 5. In afwijking van artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek kan enkel met de uitdrukkelijke toestemming van de Getuigenbeschermingscommissie een uittreksel of afschrift worden afgegeven van een akte van de burgerlijke stand betreffende een persoon van wie de identiteit overeenkomstig dit artikel gewijzigd is."

Art. 6

L'article 1er, § 3, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, modifié par les lois des 24 mars 1994 et 24 janvier 1997 et inséré par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 7

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 12 mai 2011

ALBERT

PAR LE ROI:

Le ministre de la Justice,

Stefaan DE CLERCK

La ministre de l'Intérieur,

Annemie TURTELBOOM

Art. 6

Artikel 1, § 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, zoals gewijzigd door de wetten van 24 maart 1994 en 24 januari 1997 en ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, wordt opgeheven.

Art. 7

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 12 mei 2011

ALBERT

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Stefaan DE CLERCK

De minister van Binnenlandse Zaken,

Annemie TURTELBOOM

ANNEXE

BIJLAGE

CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLE

CHAPITRE VIII^{ter}

De la protection des témoins menacés

Section 2

Des organes de protection

Art. 103

§ 1er. La Commission de protection des témoins est compétente en matière d'octroi, de modification ou de retrait des mesures de protection et des mesures d'aide financière.

La Commission de protection des témoins est composée du procureur fédéral, qui en assure la présidence, d'un procureur du Roi désigné par le Conseil des procureurs du Roi, du procureur général à qui est confiée la tâche spécifique des relations internationales, du directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale, du [directeur des unités spéciales] de la police fédérale, d'un représentant du Ministère de la Justice et d'un représentant du Ministère de l'Intérieur. Ces deux derniers n'ont qu'une compétence consultative et n'ont pas voix délibérative.

La Commission de protection des témoins se réunit sur convocation de son président. Les membres de la Commission de protection des témoins assistent aux réunions en personne ou se font remplacer conformément aux règles qu'ils fixent dans le règlement d'ordre intérieur. Le Roi approuve le règlement d'ordre intérieur de la commission.

§ 2. La coordination de la protection est assurée par le Service de protection des témoins au sein de la Direction générale de la Police judiciaire de la police fédérale.

§ 3. L'exécution de la protection au sein de la prison de personnes détenues est assurée par la Direction générale des Etablissements pénitentiaires.

Dans tous les autres cas, l'exécution de la protection est assurée par la [direction des unités spéciales] de la police fédérale.

CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLE

CHAPITRE VIII^{ter}

De la protection des témoins menacés

Section 2

Des organes de protection

Art. 103

§ 1er. La Commission de protection des témoins est compétente en matière d'octroi, de modification ou de retrait des mesures de protection et des mesures d'aide financière.

La Commission de protection des témoins est composée du procureur fédéral, qui en assure la présidence, d'un procureur du Roi désigné par le Conseil des procureurs du Roi, du procureur général à qui est confiée la tâche spécifique des relations internationales, du directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale, du [directeur des unités spéciales] de la police fédérale, d'un représentant du Ministère de la Justice et d'un représentant du Ministère de l'Intérieur. Ces deux derniers n'ont qu'une compétence consultative et n'ont pas voix délibérative.

La Commission de protection des témoins se réunit sur convocation de son président. Les membres de la Commission de protection des témoins assistent aux réunions en personne ou se font remplacer conformément aux règles qu'ils fixent dans le règlement d'ordre intérieur. Le Roi approuve le règlement d'ordre intérieur de la commission.

§ 2. La coordination de la protection est assurée par le Service de protection des témoins au sein de la Direction générale de la Police judiciaire de la police fédérale.

§ 3. L'exécution de la protection au sein de la prison de personnes détenues est assurée par la Direction générale des Etablissements pénitentiaires.

Dans tous les autres cas, l'exécution de la protection est assurée par la [direction des unités spéciales] de la police fédérale.

§ 4. Le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur prennent, sur proposition de la Commission de protection des témoins, les mesures spécifiques absolument nécessaires en vue de garantir à tout

WETBOEK VAN STRAFVORDERING

HOOFDSTUK VIII^{ter}

Bescherming van bedreigde getuigen

Afdeling 2

De organen van de bescherming

Art. 103

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie is bevoegd voor het toekennen, wijzigen en intrekken van beschermingsmaatregelen en van financiële hulpmaatregelen.

De Getuigenbeschermingscommissie is samengesteld uit de federale procureur, die als voorzitter fungeert, een procureur des Konings aangewezen door de Raad van procureurs des Konings, de procureur-generaal aan wie de specifieke taak van internationale betrekkingen is toegewezen, de directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie, de (directeur van de speciale eenheden) van de federale politie, een vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie en een vertegenwoordiger van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De twee laatstgenoemden hebben slechts een adviserende bevoegdheid en hebben geen stemrecht.

De Getuigenbeschermingscommissie komt samen na bijeenroeping door haar voorzitter. De leden van de Getuigenbeschermingscommissie zijn in persoon aanwezig of laten zich vervangen overeenkomstig de regels die zij vastleggen in het huishoudelijk reglement. De Koning keurt het huishoudelijk reglement van de commissie goed.

§ 2. De coördinatie van de bescherming wordt verzorgd door de Getuigenbeschermingsdienst bij de Algemene Directie Gerechtelijke Politie van de federale politie.

§ 3. De tenuitvoerlegging van de bescherming van gedetineerde personen binnen de gevangenis wordt verzorgd door het Directoraat-generaal der Strafinrichtingen.

In alle andere gevallen wordt de tenuitvoerlegging van de bescherming verzekerd door de (directie van de speciale eenheden) van de federale politie.

WETBOEK VAN STRAFVORDERING

HOOFDSTUK VIII^{ter}

Bescherming van bedreigde getuigen

Afdeling 2

De organen van de bescherming

Art. 103

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie is bevoegd voor het toekennen, wijzigen en intrekken van beschermingsmaatregelen en van financiële hulpmaatregelen.

De Getuigenbeschermingscommissie is samengesteld uit de federale procureur, die als voorzitter fungeert, een procureur des Konings aangewezen door de Raad van procureurs des Konings, de procureur-generaal aan wie de specifieke taak van internationale betrekkingen is toegewezen, de directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie, de (directeur van de speciale eenheden) van de federale politie, een vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie en een vertegenwoordiger van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De twee laatstgenoemden hebben slechts een adviserende bevoegdheid en hebben geen stemrecht.

De Getuigenbeschermingscommissie komt samen na bijeenroeping door haar voorzitter. De leden van de Getuigenbeschermingscommissie zijn in persoon aanwezig of laten zich vervangen overeenkomstig de regels die zij vastleggen in het huishoudelijk reglement. De Koning keurt het huishoudelijk reglement van de commissie goed.

§ 2. De coördinatie van de bescherming wordt verzorgd door de Getuigenbeschermingsdienst bij de Algemene Directie Gerechtelijke Politie van de federale politie.

§ 3. De tenuitvoerlegging van de bescherming van gedetineerde personen binnen de gevangenis wordt verzorgd door het Directoraat-generaal der Strafinrichtingen.

In alle andere gevallen wordt de tenuitvoerlegging van de bescherming verzekerd door de (directie van de speciale eenheden) van de federale politie.

§ 4. De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken nemen, op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie, de bijzondere maatregelen die strikt noodzakelijk zijn om de

Section 3

De l'octroi de la protection

Art. 104

§ 1er. La Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer des mesures de protections ordinaires à un témoin menacé ainsi que, le cas échéant et dans la mesure où ils courent un danger à la suite de ses déclarations faites ou à faire, aux membres de sa famille et autres parents.

Les mesures de protection ordinaires peuvent notamment comprendre:

1° la protection des données relatives à la personne concernée auprès du service de la population et auprès de l'état civil;

2° la formulation de conseils dans le domaine de la prévention;

3° l'installation d'un équipement technique préventif;

4° la désignation d'un fonctionnaire de contact;

5° l'élaboration d'une procédure d'alarme;

6° l'octroi d'une assistance psychologique;

7° l'organisation, à titre préventif, de patrouilles par les services de police;

8° l'enregistrement des appels entrants et sortants;

9° le contrôle régulier des consultations du registre national et/ou la protection des données relatives à la personne concernée;

10° la mise à disposition d'un numéro de téléphone secret;

11° la mise à disposition d'une plaque d'immatriculation protégée;

moment la protection de l'identité et la sécurité des fonctionnaires de police visés aux § 2 et § 3, alinéa 2, et des fonctionnaires visés au § 3, alinéa 1er, dans la préparation et l'exécution de leurs missions. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits sont commis dans ce cadre.

Section 3

De l'octroi de la protection

Art. 104

§ 1er. La Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer des mesures de protections ordinaires à un témoin menacé ainsi que, le cas échéant et dans la mesure où ils courent un danger à la suite de ses déclarations faites ou à faire, aux membres de sa famille et autres parents.

Les mesures de protection ordinaires peuvent notamment comprendre:

1° la protection des données relatives à la personne concernée auprès du service de la population et auprès de l'état civil;

2° la formulation de conseils dans le domaine de la prévention;

3° l'installation d'un équipement technique préventif;

4° la désignation d'un fonctionnaire de contact;

5° l'élaboration d'une procédure d'alarme;

6° l'octroi d'une assistance psychologique;

7° l'organisation, à titre préventif, de patrouilles par les services de police;

8° l'enregistrement des appels entrants et sortants;

9° le contrôle régulier des consultations du registre national et/ou la protection des données relatives à la personne concernée;

10° la mise à disposition d'un numéro de téléphone secret;

11° la mise à disposition d'une plaque d'immatriculation protégée;

Afdeling 3*De toekenning van bescherming***Art. 104**

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, gewone beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige en, in voorkomend geval en voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn gezinsleden en andere bloedverwanten.

De gewone beschermingsmaatregelen kunnen inzonderheid omvatten:

1° het afschermen van de gegevens van de betrokken persoon bij de dienst bevolking en bij de burgerlijke stand;

2° het verstrekken van raadgevingen op het vlak van preventie;

3° het plaatsen van technopreventieve middelen;

4° het aanstellen van een contactambtenaar;

5° het voorzien in een alarmprocedure;

6° het verstrekken van psychologische bijstand;

7° het preventief patrouilleren door de politiediensten;

8° het registreren van in- en uitgaande gesprekken;

9° het op regelmatige tijdstippen controleren van de raadplegingen van het rijksregister en/of het afschermen van de gegevens van de betrokkene;

10° het ter beschikking stellen van een geheim telefoonnummer;

11° het ter beschikking stellen van een afgeschermd nummerplaat;

afscherming van de identiteit en de veiligheid van de politieambtenaren bedoeld in § 2 en § 3, tweede lid en de ambtenaren bedoeld in § 3, eerste lid bij de voorbereiding en de uitvoering van hun opdrachten te allen tijde te vrijwaren. Er kan geen misdrijf zijn wanneer feiten in dat verband worden gepleegd.

Afdeling 3*De toekenning van bescherming***Art. 104**

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, gewone beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige en, in voorkomend geval en voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn gezinsleden en andere bloedverwanten

De gewone beschermingsmaatregelen kunnen inzonderheid omvatten:

1° het afschermen van de gegevens van de betrokken persoon bij de dienst bevolking en bij de burgerlijke stand;

2° het verstrekken van raadgevingen op het vlak van preventie;

3° het plaatsen van technopreventieve middelen;

4° het aanstellen van een contactambtenaar;

5° het voorzien in een alarmprocedure;

6° het verstrekken van psychologische bijstand;

7° het preventief patrouilleren door de politiediensten;

8° het registreren van in- en uitgaande gesprekken;

9° het op regelmatige tijdstippen controleren van de raadplegingen van het rijksregister en/of het afschermen van de gegevens van de betrokkene;

10° het ter beschikking stellen van een geheim telefoonnummer;

11° het ter beschikking stellen van een afgeschermd nummerplaat;

12° la mise à disposition d'un GSM pour les appels urgents;

13° la protection physique rapprochée et immédiate de la personne concernée;

14° la protection électronique de la personne concernée;

15° la relocalisation de la personne concernée pendant maximum 45 jours;

16° le placement dans une section spécialement protégée de la prison de la personne concernée détenue.

§ 2. En outre, la Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer exclusivement des mesures de protection spéciales à un témoin menacé dont la protection spéciale à un témoin menacé dont la protection ne peut être assurée par des mesures de protection ordinaires et dont les déclarations concernent [une infraction telle que visée à l'article 90, §§ 2, 3 ou 4, ou une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal] et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite des ses déclarations faites ou à faire, à ses autres parents.

Les mesures de protection spéciales peuvent comprendre:

1° la relocalisation de la personne concernée pour une période de plus de 45 jours;

2° le changement d'identité de la personne concernée.

12° la mise à disposition d'un GSM pour les appels urgents;

13° la protection physique rapprochée et immédiate de la personne concernée;

14° la protection électronique de la personne concernée;

15° la relocalisation de la personne concernée pendant maximum 45 jours;

16° le placement dans une section spécialement protégée de la prison de la personne concernée détenue;

17°: l'inscription à une adresse de contact par dérogation à la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

§ 2. En outre, la Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer exclusivement des mesures de protection spéciales à un témoin menacé dont la protection spéciale à un témoin menacé dont la protection ne peut être assurée par des mesures de protection ordinaires et dont les déclarations concernent [une infraction telle que visée à l'article 90, §§ 2, 3 ou 4, ou une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal] et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite des ses déclarations faites ou à faire, à ses autres parents.

Les mesures de protection spéciales peuvent comprendre:

1° la relocalisation de la personne concernée pour une période de plus de 45 jours;

2° le changement d'identité de la personne concernée.

3° l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire et des documents strictement nécessaires à l'appui de cette identité.

L'identité de protection temporaire est inscrite dans le registre national et porte sur les noms, prénoms, date et lieu de naissance de la personne concernée.

12° het ter beschikking stellen van een GSM voor noodoproepen;

13° het onmiddellijk en van nabij fysiek beveiligen van de betrokken persoon;

14° het elektronisch beveiligen van de betrokken persoon;

15° het reloceren van de betrokken persoon gedurende maximaal 45 dagen;

16° het plaatsen van de gedetineerde betrokken persoon in een bijzonder beveiligde afdeling van de gevangenis.

§ 2. Bovendien kan de Getuigenbeschermingscommissie, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, uitsluitend bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige wiens bescherming met gewone beschermingsmaatregelen niet kan worden verzekerd en wiens verklaringen betrekking hebben op (een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90, §§ 2, 3 of 4, of een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324*bis* van het Strafwetboek), en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn andere bloedverwanten.

De bijzondere beschermingsmaatregelen kunnen omvatten:

1° het reloceren van de betrokken persoon gedurende meer dan 45 dagen;

2° het wijzigen van de identiteit van de betrokken persoon.

12° het ter beschikking stellen van een GSM voor noodoproepen

13° het onmiddellijk en van nabij fysiek beveiligen van de betrokken persoon

14° het elektronisch beveiligen van de betrokken persoon

15° het reloceren van de betrokken persoon gedurende maximaal 45 dagen

16° het plaatsen van de gedetineerde betrokken persoon in een bijzonder beveiligde afdeling van de gevangenis.

17°: in afwijking van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, het inschrijven op een contactadres.

§ 2. Bovendien kan de Getuigenbeschermingscommissie, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, uitsluitend bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige wiens bescherming met gewone beschermingsmaatregelen niet kan worden verzekerd en wiens verklaringen betrekking hebben op (een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90*ter*, §§ 2, 3 of 4, of een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324*bis* van het Strafwetboek), en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn andere bloedverwanten.

De bijzondere beschermingsmaatregelen kunnen omvatten

1° het reloceren van de betrokken persoon gedurende meer dan 45 dagen

2° het wijzigen van de identiteit van de betrokken persoon;

3° het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit en de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan aan de betrokken persoon.

De tijdelijke beschermingsidentiteit betreft de naam, voornamen, geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon.

§ 3. La Commission de protection des témoins peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière au témoin menacé qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière peuvent comprendre:

1° un versement mensuel destiné à assurer la subsistance du témoin menacé ainsi que des membres de sa famille et autres parents qui sont protégés avec lui, et dont certaines parties peuvent être destinées à des fins spécifiques;

2° le versement en une seule fois d'un montant pour démarrer une activité indépendante;

3° une contribution financière spéciale réservée à des fins spécifiques.

§ 4. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a automatiquement droit à une assistance psychologique, à de l'aide dans la recherche d'un emploi et à une intervention lors de l'exercice des droits pécuniaires acquis, conformément aux modalités visées à l'article 107, alinéa 3.

Art. 106

§ 1er. Par dérogation aux dispositions de la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms, le ministre de la Justice peut autoriser un changement de nom et de prénoms sur proposition de la Commission de protection des témoins.

Son octroi est révocable et ne peut entraîner aucun effet juridique.

Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits absolument nécessaires sont commis dans ce cadre en vue de garantir la protection du témoin.

§ 3. La Commission de protection des témoins peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière au témoin menacé qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière peuvent comprendre:

1° un versement mensuel destiné à assurer la subsistance du témoin menacé ainsi que des membres de sa famille et autres parents qui sont protégés avec lui, et dont certaines parties peuvent être destinées à des fins spécifiques;

2° le versement en une seule fois d'un montant pour démarrer une activité indépendante;

3° une contribution financière spéciale réservée à des fins spécifiques.

§ 4. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a automatiquement droit à une assistance psychologique, à de l'aide dans la recherche d'un emploi et à une intervention lors de l'exercice des droits pécuniaires acquis, conformément aux modalités visées à l'article 107, alinéa 3.

Art. 106

§ 1er. Si la Commission de protection des témoins propose la mesure de protection spéciale visée à l'article 104, § 2, alinéa 2, 2°, le ministre de la Justice peut, par dérogation aux dispositions de la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms et aux articles 55 à 62 du Code civil, autoriser le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance de la personne concernée. La procédure de changement d'identité est uniquement appliquée à l'égard de personnes qui possèdent la nationalité belge.

D'après la nouvelle identité, le choix du lieu de naissance de la personne concernée doit être en Belgique et sa date de naissance doit être modifiée le moins possible.

§ 3. De Getuigenbeschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde getuige aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend.

De financiële hulpmaatregelen kunnen omvatten:

1° een maandelijks uitkering om in het onderhoud van de bedreigde getuige en zijn samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en waarvan bepaalde gedeelten kunnen bestemd worden voor specifieke doeleinden;

2° de éénmalige uitkering van een bedrag voor het opstarten van een zelfstandige activiteit;

3° een bijzondere financiële bijdrage voor specifieke doeleinden.

§ 4. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding, op hulp bij het zoeken naar werk en op tussenkomst bij de uitoefening van verworven pecuniaire rechten, overeenkomstig de modaliteiten bepaald bij artikel 107, derde lid.

Art. 106

§ 1. In afwijking van de bepalingen van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, kan de minister van Justitie een verandering van naam en van voornamen toestaan op voorstel van de Getuigenbeschermingscommissie.

De toekenning ervan is herroepbaar en kan geen rechtsgevolgen met zich mee meebrengen.

Er kan geen misdrijf zijn wanneer strikt noodzakelijke feiten in dat verband worden gepleegd ter verzekering van de bescherming van de getuige.

§ 3. De Getuigenbeschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde getuige aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend

De financiële hulpmaatregelen kunnen omvatten

1° een maandelijks uitkering om in het onderhoud van de bedreigde getuige en zijn samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en waarvan bepaalde gedeelten kunnen bestemd worden voor specifieke doeleinden

2° de éénmalige uitkering van een bedrag voor het opstarten van een zelfstandige activiteit

3° een bijzondere financiële bijdrage voor specifieke doeleinden.

§ 4. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding, op hulp bij het zoeken naar werk en op tussenkomst bij de uitoefening van verworven pecuniaire rechten, overeenkomstig de modaliteiten bepaald bij artikel 107, derde lid.

Art. 106

§ 1. Indien de getuigenbeschermingscommissie de bijzondere beschermingsmaatregel bedoeld in artikel 104, § 2, tweede lid, 2° voorstelt, kan de minister van justitie, in afwijking van de bepalingen van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en de voornamen en van de artikelen 55 tot 62 van het Burgerlijk Wetboek, de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon toestaan. De procedure van identiteitswijziging wordt enkel toegepast bij personen die de Belgische nationaliteit bezitten.

Volgens de nieuwe identiteit dient de betrokken persoon in België geboren te zijn en de wijziging aan de geboortedatum minimaal te zijn.

La nouvelle identité est déterminée en concertation avec le Service de protection des témoins et avec la personne concernée, ou son représentant légal.

§ 2. Dans les dix jours de la signature de l'arrêté ministériel autorisant le changement de nom et de prénoms, une copie de cet arrêté est transmise au Service de protection des témoins et au procureur du Roi. Le Service de protection des témoins prend immédiatement contact avec le procureur du Roi en vue de la transcription du dispositif de l'arrêté dans les registres de l'état civil.

Le procureur du Roi requiert la transcription dans les registres de l'état civil:

1° du lieu de naissance du ou d'un des bénéficiaires;

2° du lieu de résidence habituelle du ou d'un des bénéficiaires si aucun d'eux n'est né en Belgique;

3° de Bruxelles si aucun des bénéficiaires n'est né en Belgique et n'y a sa résidence habituelle.

Le changement de nom et le changement de prénoms produisent leurs effets à la date de la transcription. Le changement de nom s'applique des cette date aux enfants mineurs à l'égard desquels il a été étendu.

A la diligence du procureur du Roi, il est fait mention de la transcription en marge des actes de l'état civil relatifs aux bénéficiaires.

§ 3. Le changement de nom et le changement de prénoms sont exemptés du droit de timbre et du droit d'enregistrement.

La nouvelle identité est déterminée sur proposition du Service de protection des témoins, après concertation avec la personne concernée, ou son représentant légal et est communiquée au ministre de la Justice par l'intermédiaire du président de la Commission de protection des témoins.

§ 2. Des registres spéciaux destinés à la transcription du dispositif de l'arrêté ministériel pris en exécution du § 1 sont créés auprès des autorités communales selon les modalités déterminées par le Roi. Les autorités communales veillent à limiter strictement l'accès à ces registres spéciaux dans le respect de l'article 5 de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Les registres spéciaux visés à l'alinéa précédent, sont déposés au Service de protection des témoins, visé à l'article 103 § 2.

Les articles 34 à 54 du Code civil sont applicables aux registres spéciaux sous réserve du présent article.

§ 3. Dans les dix jours de la signature de l'arrêté ministériel autorisant le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, l'original de cet arrêté est transmis au Service de protection des témoins. Ce dernier en informe le président de la Commission de protection des témoins qui requiert la transcription du dispositif de l'arrêté dans les registres spéciaux des autorités communales visées au § 2, qu'il désigne.

De nieuwe identiteit wordt vastgesteld in overleg met de Getuigenbeschermingsdienst en de betrokken persoon of zijn wettelijke vertegenwoordiger.

§ 2. Een afschrift van het ministerieel besluit dat de verandering van naam en voornamen toestaat, wordt binnen tien dagen na de ondertekening overgezonden aan de Getuigenbeschermingsdienst en aan de procureur des Konings. De Getuigenbeschermingsdienst neemt onmiddellijk contact op met de procureur des Konings met het oog op de overschrijving van het dispositief van het besluit in de registers van de burgerlijke stand.

De procureur des Konings vordert de overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van:

1° de plaats waar de begunstigde of een van de begunstigten is geboren;

2° de plaats waar de begunstigde of een van de begunstigten zijn gewone verblijfplaats heeft, wanneer geen van de begunstigten in België is geboren;

3° van Brussel, wanneer geen van de begunstigten in België is geboren noch er zijn gewone verblijfplaats heeft.

De verandering van naam en de verandering van voornamen hebben gevolg op de dag van de overschrijving. De naamsverandering geldt vanaf die dag voor de minderjarige kinderen tot wie zij is uitgebreid.

Door toedoen van de procureur des Konings wordt melding gemaakt van de overschrijving op de kant van de akten van de burgerlijke stand die betrekking hebben op de begunstigten.

§ 3. De verandering van naam en de verandering van voornamen zijn vrij van zegelrecht en registratierecht.

De nieuwe identiteit wordt vastgesteld op voorstel van de Getuigenbeschermingsdienst, na overleg met de betrokken persoon of zijn wettelijke vertegenwoordiger en via de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie aan de Minister van Justitie medegedeeld.

§ 2. Bijzondere registers voor de overschrijving van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit genomen ter uitvoering van § 1 worden ingesteld bij de gemeentelijke overheden overeenkomstig de door de Koning bepaalde regels. De gemeentelijke overheden zien erop toe dat de toegang tot deze bijzondere registers strikt beperkt wordt, met inachtneming van artikel 5bis van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

De bijzondere registers bedoeld in het vorige lid, worden neergelegd bij de Getuigenbeschermingsdienst bedoeld in artikel 103 § 2.

Onder voorbehoud van dit artikel zijn de artikelen 34 tot 54 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing op de bijzondere registers.

§ 3. Binnen tien dagen na de ondertekening van het ministerieel besluit tot machtiging van de verandering van de naam, de voornamen, de geboortedatum en –plaats, wordt het origineel van dat besluit overgezonden aan de Getuigenbeschermingsdienst. Deze laatste stelt hiervan de voorzitter van de Getuigenbeschermingscommissie in kennis die de overschrijving vordert van het beschikkend gedeelte van het ministerieel besluit in de in § 2 bedoelde bijzondere registers van de gemeentelijke overheden, die hij aanwijst.

§ 4. Par dérogation à l'article 45 du Code civil, il ne peut être délivré un extrait ou une copie d'un acte de l'état civil concernant une personne qui a fait l'objet d'un changement d'identité en application du présent article, qu'avec l'autorisation expresse du procureur du Roi, sur l'avis conforme du Service de protection des témoins.

19 JUILLET 1991

Loi relative aux [registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour] et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

CHAPITRE IER

Registres de la population, cartes d'identité, cartes d'étranger et documents de séjour

Article 1er

§ 1er. Dans chaque commune, sont tenus:

1° des registres de la population dans lesquels sont inscrits au lieu où ils ont établi leur résidence principale, qu'ils y soient présents ou qu'ils en soient temporaire-

Les nouvelles données d'état civil produisent leurs effets à la date de la transcription. Le changement de nom s'applique dès cette date aux enfants mineurs à l'égard desquels il a été étendu.

A la diligence des autorités communales, les actes de l'état civil relatifs à l'ancienne identité des bénéficiaires, sont émargés d'une mention dont le modèle suit:

"Par application de l'article 106 du Code d'instruction criminelle, ... (nom et prénoms d'origine du bénéficiaire) a été autorisé à modifier ses données d'état civil en date du ..."

§ 4. Le changement de nom, des prénoms, de la date et du lieu de naissance, est exempté du droit d'enregistrement.

§ 5. Par dérogation à l'article 45 du Code civil, il ne peut être délivré un extrait ou une copie d'un acte de l'état civil concernant une personne qui a fait l'objet d'un changement d'identité en application du présent article, qu'avec l'autorisation expresse de la Commission de protection des témoins.

19 JUILLET 1991

Loi relative aux [registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour] et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

CHAPITRE IER

Registres de la population, cartes d'identité, cartes d'étranger et documents de séjour

Article 1er

§ 1er. Dans chaque commune, sont tenus:

1° des registres de la population dans lesquels sont inscrits au lieu où ils ont établi leur résidence principale, qu'ils y soient présents ou qu'ils en soient temporaire-

§ 4. In afwijking van artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek mag een uittreksel of afschrift van een akte van de burgerlijke stand met betrekking tot een persoon die met toepassing van dit artikel een wijziging van identiteit heeft verkregen, slechts worden gegeven met uitdrukkelijke toestemming van de procureur des Konings, op eensluidend advies van de Getuigenbeschermingsdienst.

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

HOOFDSTUK I

Bevolkingsregisters, identiteitskaarten, vreemdelingenkaarten en verblijfsdocumenten

Artikel 1

§ 1. In elke gemeente worden gehouden:

1° bevolkingsregisters waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk

De nieuwe gegevens inzake de burgerlijke stand hebben uitwerking op de dag van de overschrijving. De naamsverandering geldt vanaf die dag voor de minderjarige kinderen tot wie zij is uitgebreid.

Door toedoen van de gemeentelijke overheden wordt op de kant van de akten van de burgerlijke stand betreffende de oude identiteit van de begunstigden een vermelding aangebracht volgens volgend model:

"Overeenkomstig artikel 106 van het Wetboek van Strafvordering werd op ... aan (oorspronkelijke naam en voornamen van de begunstigde) toestemming verleend zijn gegevens van de burgerlijke stand te wijzigen".

§ 4. De verandering van naam, voornamen, geboortedatum en –plaats is vrijgesteld van registratierecht.

§ 5. In afwijking van artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek kan enkel met de uitdrukkelijke toestemming van de Getuigenbeschermingscommissie een uittreksel of afschrift worden afgegeven van een akte van de burgerlijke stand betreffende een persoon van wie de identiteit overeenkomstig dit artikel gewijzigd is.

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

HOOFDSTUK I

Bevolkingsregisters, identiteitskaarten, vreemdelingenkaarten en verblijfsdocumenten

Artikel 1

§ 1. In elke gemeente worden gehouden

1° bevolkingsregisters waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk

ment absents, les Belges et les étrangers admis ou autorisés à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, autorisés à s'y établir, ou les étrangers inscrits pour une autre raison conformément aux dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'exception des étrangers qui sont inscrits au registre d'attente visé au 2°;)

2° un registre d'attente dans lequel sont inscrits au lieu où ils ont établi leur résidence principale, les étrangers (qui introduisent une demande d'asile) et qui ne sont pas inscrits à un autre titre dans les registres de la population.

Lorsqu'un étranger (qui a introduit une demande d'asile) est rayé des registres de la population mais continue à séjourner dans la commune, il est inscrit au registre d'attente.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prescrire l'inscription dans le registre d'attente d'autres ressortissants étrangers qui se trouvent dans une situation administrative précaire de résidence en Belgique ne permettant pas leur inscription ou le maintien de celle-ci dans les registres de la population.

Les articles 3, 4, 5, 7 et 8 sont applicables au registre d'attente.

§ 2. Les personnes visées au § 1er, alinéa 1er, 1°, sont, à leur demande, inscrites à une adresse de référence par la commune où elles sont habituellement présentes:

— lorsqu'elles séjournent dans une demeure mobile;

— lorsque, pour des raisons professionnelles ou par suite de manque de ressources suffisantes, elles n'ont pas ou n'ont plus de résidence.

(Par adresse de référence, il y lieu d'entendre l'adresse soit d'une personne physique inscrite au registre de la population au lieu où elle a établi sa résidence principale, soit d'une personne morale, et où, avec l'accord de cette personne physique ou morale, une personne physique dépourvue de résidence fixe est inscrite.

La personne physique ou la personne morale qui accepte l'inscription d'une autre personne à titre d'adresse de référence s'engage à faire parvenir à celle-ci tout courrier ou tous les documents administratifs qui lui sont destinés. Cette personne physique ou cette personne morale ne peut poursuivre un but

ment absents, les Belges et les étrangers admis ou autorisés à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, autorisés à s'y établir, ou les étrangers inscrits pour une autre raison conformément aux dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'exception des étrangers qui sont inscrits au registre d'attente visé au 2°;)

2° un registre d'attente dans lequel sont inscrits au lieu où ils ont établi leur résidence principale, les étrangers (qui introduisent une demande d'asile) et qui ne sont pas inscrits à un autre titre dans les registres de la population.

Lorsqu'un étranger (qui a introduit une demande d'asile) est rayé des registres de la population mais continue à séjourner dans la commune, il est inscrit au registre d'attente.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prescrire l'inscription dans le registre d'attente d'autres ressortissants étrangers qui se trouvent dans une situation administrative précaire de résidence en Belgique ne permettant pas leur inscription ou le maintien de celle-ci dans les registres de la population.

Les articles 3, 4, 5, 7 et 8 sont applicables au registre d'attente.

§ 2. Les personnes visées au § 1er, alinéa 1er, 1°, sont, à leur demande, inscrites à une adresse de référence par la commune où elles sont habituellement présentes:

— lorsqu'elles séjournent dans une demeure mobile;

— lorsque, pour des raisons professionnelles ou par suite de manque de ressources suffisantes, elles n'ont pas ou n'ont plus de résidence.

(Par adresse de référence, il y lieu d'entendre l'adresse soit d'une personne physique inscrite au registre de la population au lieu où elle a établi sa résidence principale, soit d'une personne morale, et où, avec l'accord de cette personne physique ou morale, une personne physique dépourvue de résidence fixe est inscrite.

La personne physique ou la personne morale qui accepte l'inscription d'une autre personne à titre d'adresse de référence s'engage à faire parvenir à celle-ci tout courrier ou tous les documents administratifs qui lui sont destinés. Cette personne physique ou cette personne morale ne peut poursuivre un but

afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of die om een andere reden ingeschreven worden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het in 2° bedoelde register;

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de inschrijving in het wachtregister voorschrijven van andere vreemde onderdanen die zich in een onzekere administratieve toestand van verblijf in België bevinden, die hun inschrijving of het behoud ervan in de bevolkingsregisters niet mogelijk maakt.

De artikelen 3, 4, 5, 7 en 8 zijn toepasselijk op het wachtregister.

§ 2. De personen bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, worden op hun aanvraag door de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven, ingeschreven op een referentieadres:

— wanneer zij in een mobiele woning verblijven;

— wanneer zij om beroepsredenen of bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben.

Onder referentieadres wordt verstaan het adres van ofwel een natuurlijke persoon die is ingeschreven in het bevolkingsregister op de plaats waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd, ofwel een rechtspersoon en waar, met de toestemming van deze natuurlijke persoon of deze rechtspersoon, een natuurlijke persoon zonder vaste verblijfplaats is ingeschreven.

De natuurlijke persoon of de rechtspersoon die de inschrijving van een andere persoon aanvaardt als referentieadres, verbindt zich ertoe daar alle voor die persoon bestemde post of alle administratieve documenten te laten toekomen. Hierbij mag de natuurlijke persoon of de rechtspersoon geen winstbejag nastreven. Enkel

afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of die om een andere reden ingeschreven worden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het in 2° bedoelde register;

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de inschrijving in het wachtregister voorschrijven van andere vreemde onderdanen die zich in een onzekere administratieve toestand van verblijf in België bevinden, die hun inschrijving of het behoud ervan in de bevolkingsregisters niet mogelijk maakt

De artikelen 3, 4, 5, 7 en 8 zijn toepasselijk op het wachtregister.

§ 2. De personen bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, worden op hun aanvraag door de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven, ingeschreven op een referentieadres

— wanneer zij in een mobiele woning verblijven

— wanneer zij om beroepsredenen of bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben.

Onder referentieadres wordt verstaan het adres van ofwel een natuurlijke persoon die is ingeschreven in het bevolkingsregister op de plaats waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd, ofwel een rechtspersoon en waar, met de toestemming van deze natuurlijke persoon of deze rechtspersoon, een natuurlijke persoon zonder vaste verblijfplaats is ingeschreven

De natuurlijke persoon of de rechtspersoon die de inschrijving van een andere persoon aanvaardt als referentieadres, verbindt zich ertoe daar alle voor die persoon bestemde post of alle administratieve documenten te laten toekomen. Hierbij mag de natuurlijke persoon of de rechtspersoon geen winstbejag nastreven. Enkel

de lucre. Seules des associations sans but lucratif, des fondations et des sociétés à finalité sociale jouissant de la personnalité juridique depuis au moins cinq ans et ayant notamment dans leur objet social le souci de gérer ou de défendre les intérêts d'un ou plusieurs groupes de population nomades, peuvent agir comme personne morale auprès de laquelle une personne physique peut avoir une adresse de référence.

Par dérogation à l'alinéa précédent, les ressortissants belges attachés aux Forces armées et les membres de leur famille qui les accompagnent, en garnison à l'étranger, et qui n'ont plus de résidence en Belgique sont inscrits à l'adresse de référence fixée par le Ministre de la Défense nationale.

De même, les personnes qui, par manque de ressources suffisantes n'ont pas ou n'ont plus de résidence et qui, à défaut d'inscription dans les registres de la population, se voient privées du bénéfice de l'aide sociale d'un centre public d'aide sociale ou de tout autre avantage social, sont inscrites à l'adresse du centre public d'aide sociale de la commune où elles sont habituellement présentes.

§ 3. A la demande du Service de protection des témoins, les personnes auxquelles la Commission de protection des témoins a octroyé des mesures de protection spéciales sont inscrites à une adresse de référence visée au § 2, alinéas 1 et 2.

de lucre. Seules des associations sans but lucratif, des fondations et des sociétés à finalité sociale jouissant de la personnalité juridique depuis au moins cinq ans et ayant notamment dans leur objet social le souci de gérer ou de défendre les intérêts d'un ou plusieurs groupes de population nomades, peuvent agir comme personne morale auprès de laquelle une personne physique peut avoir une adresse de référence.

Par dérogation à l'alinéa précédent, les ressortissants belges attachés aux Forces armées et les membres de leur famille qui les accompagnent, en garnison à l'étranger, et qui n'ont plus de résidence en Belgique sont inscrits à l'adresse de référence fixée par le Ministre de la Défense nationale.

De même, les personnes qui, par manque de ressources suffisantes n'ont pas ou n'ont plus de résidence et qui, à défaut d'inscription dans les registres de la population, se voient privées du bénéfice de l'aide sociale d'un centre public d'aide sociale ou de tout autre avantage social, sont inscrites à l'adresse du centre public d'aide sociale de la commune où elles sont habituellement présentes.

verenigingen zonder winstoogmerk, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk die minstens vijf jaar rechtspersoonlijkheid genieten en die zich in hun statuten tot doel hebben gesteld onder meer de belangen van één of meer rondtrekkende bevolkingsgroepen te behartigen of te verdedigen, kunnen optreden als rechtspersoon bij wie een natuurlijk persoon een referentieadres kan hebben.

In afwijking van het vorige lid worden de Belgische onderdanen die verbonden zijn aan de Krijgsmacht en de gezinsleden die hen vergezellen, in garnizoen in het buitenland, en die geen verblijfplaats meer hebben in België, ingeschreven op het door de minister van Landsverdediging vastgestelde referentieadres.

Op dezelfde wijze worden de personen die bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben en die bij gebrek aan inschrijving in de bevolkingsregisters geen maatschappelijke bijstand kunnen genieten van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om het even welk ander sociaal voordeel, ingeschreven op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven.

§ 3. Op verzoek van de Getuigenbeschermingsdienst worden personen aan wie de Getuigenbeschermingscommissie bijzondere beschermingsmaatregelen heeft toegekend, ingeschreven op een referentieadres als bedoeld in § 2, eerste en tweede lid.

verenigingen zonder winstoogmerk, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk die minstens vijf jaar rechtspersoonlijkheid genieten en die zich in hun statuten tot doel hebben gesteld onder meer de belangen van één of meer rondtrekkende bevolkingsgroepen te behartigen of te verdedigen, kunnen optreden als rechtspersoon bij wie een natuurlijk persoon een referentieadres kan hebben.

In afwijking van het vorige lid worden de Belgische onderdanen die verbonden zijn aan de Krijgsmacht en de gezinsleden die hen vergezellen, in garnizoen in het buitenland, en die geen verblijfplaats meer hebben in België, ingeschreven op het door de minister van Landsverdediging vastgestelde referentieadres

Op dezelfde wijze worden de personen die bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben en die bij gebrek aan inschrijving in de bevolkingsregisters geen maatschappelijke bijstand kunnen genieten van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om het even welk ander sociaal voordeel, ingeschreven op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven.